

Reformationsbibeln

Tredje
Moseboken

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provtgåva utgiven såsom särtryck
11 juli 2009*

revision N

Tredje Moseboken

Leviticus

1 Kapitlet

Lagen om brännoffer.

HERREN kallade Mose och talade till honom från uppenbarelsetältet¹ och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: Om någon bland er vill bära fram ett offer åt HERREN, skall ni bära fram ert offer av boskapen, av nötboskapen och småboskapen*. *KXII: får.

3. Om hans offer är ett brännoffer av nötboskapen, skall han offra en felfri hane. Han skall offra det av sin egen fria vilja* vid ingången till uppenbarelsetältet¹ inför HERREN.

*KXII: inför Herren, för att vara honom till behag.

4. Han skall lägga sin hand på brännoffrets huvud, och det skall bli antaget* i hans ställe så att det blir till försoning för honom.

*KXII: så att det blir välbehagligt.

5. Han skall slakta ungtjuren inför HERREN. Prästerna, Arons söner, skall bära fram blodet och stänka det runt om på altaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet¹.

6. Sedan skall han få brännoffret och stycka det.

7. Och prästen Arons söner, skall göra upp eld på altaret och lägga ved tillrätta på elden.

8. Sedan skall Arons söner, prästerna, lägga styckena, huvudet och fett

tillrätta på veden, som ligger över elden på altaret.

9. Men inälvorna och fötterna skall han tvätta i vatten, och prästen skall bränna alltsammans på altaret till ett brännoffer. Det är ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

10. Om hans offer är ett brännoffer av småboskapen, av fåren eller av getterna, så skall han ta en felfri hane

11. och slakta det på den norra sidan av altaret inför HERREN. Och Arons söner, prästerna skall stänka dess blod runt om på altaret.

12. Han skall stycka det i dess delar, med huvudet och fett. Prästen skall lägga dem tillrätta på veden som ligger över elden på altaret.

13. Men inälvorna och fötterna skall han tvätta i vatten. Därefter skall prästen bära fram alltsammans och bränna upp det på altaret till ett brännoffer. Det är ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

14. Om hans offer åt HERREN är ett brännoffer av fåglar, så skall han ta sitt offer av turturduvor eller unga duvor. 1 Mos. 15:9. Luk. 2:24.

15. Och prästen skall bära fram det till altaret och vrida av dess huvud och bränna det på altaret. Blodet skall pressas ut på sidan* av altaret.

*KXII: altarets vägg.

16. Han skall ta ut dess kräva med fjädrarna och kasta dem på askhögen vid sidan av altaret, på östsidan.

17. Och han skall bryta sönder

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

dess vingar, men inte riva bort dem. Sedan skall prästen bränna upp det på altaret, på veden, som ligger på elden. Ett brännoffer är det, ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.

2 Kapitlet

Lagen om matoffer

När någon vill bära fram ett matoffer åt HERREN, så skall hans offer vara av fint mjöl, och han skall hälla olja på det och lägga rökelse ovanpå.

2. Han skall bära fram det till Arons söner, prästerna. Han skall ta av det en handfull av mjölet och oljan samt all rökelsen, och prästen skall bränna upp det på altaret till ett påminnelseoffer. Det är ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.

3. Det som är över av matoffret skall tillhöra Aron och hans söner. Detta räknas till de allra heligaste bland HERRENS eldsoffer.

4. Om du bär fram ett offer som är ett matoffer bakat i ugn, skall det vara osyrade kakor av fint mjöl blandade med olja eller osyrade tunnkakor smorda med olja.

5. Om ditt offer är ett matoffer gräddat i panna, så skall det vara av fint mjöl, osyrat och blandat med olja.

6. Du skall bryta det i bitar och hälla olja på det, det är ett matoffer.

7. Om ditt offer är ett matoffer som är tillrett i stekpannan, skall det tillredas av fint mjöl med olja.

8. Och matoffret som är gjort av sådant skall du bära fram till HERREN. När det har blivit fram-buret till prästen skall han ta det till altaret.

9. Så skall prästen ta en del av matoffret till påminnelseoffer och bränna upp det på altaret. Det är ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

10. Det som är över av matoffret skall tillhöra Aron och hans söner. Detta räknas till de allra heligaste bland HERRENS eldsoffer.

11. Inget matoffer som ni vill bära fram åt HERREN skall vara syrat, ty ni skall inte bränna någon surdeg eller honung i något av HERRENS eldsoffer.

12. Som förstlingsoffer skall ni bära fram sådant åt HERREN, men det får inte brännas på altaret till en välbehaglig doft.

13. Varje offergåva av dina matoffer skall du krydda med salt. Du skall inte låta saltet i din Guds förbund fattas på ditt matoffer. På alla dina offergåvor skall du offra salt.

4 Mos. 18:19. Hes. 43:24. Mark 9:49.

14. Om du vill offra åt HERREN ett matoffer av den första grödan, skall du bära fram som matoffer av den första grödan, ax av grönskuren säd, rostade över eld, krossade korn av färska ax.

15. Du skall hälla olja på det och lägga rökelse ovanpå. Det är ett matoffer.

16. Prästen skall bränna upp en del av de krossade kornen och av oljan med all rökelsen, till ett påminnelseoffer. Det är ett eldsoffer åt HERREN.

3 Kapitlet

Lagen om tackoffer.

Om någons offergåva är ett tackoffer* av nötboskapen, vare sig det är av hankön eller av honkön, så skall han bära fram ett som är felritt inför HERREN. *KJV: fredsoffer.

2. Han skall lägga sin hand på huvudet av sin offergåva och slakta det vid ingången till uppenbarelsetältet¹, och Arons söner, prästerna, skall stänka blodet runt om på altaret.

3. Och han skall han bära fram offret, av tackoffret*, som ett eldsoffer åt HERREN. Fettet som omsluter inälvorna, och allt det fett som sitter på inälvorna, *KJV: fredsoffer.

4. och båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna, skall han ta bort.

5. Så skall Arons söner bränna upp det på altaret ovanpå brännoffret, som ligger på veden över elden. Det är ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

6. Om han vill offra åt HERREN ett tackoffer* av småboskapen, skall han offra ett som är felritt av hankön eller honkön. *KJV: fredsoffer.

7. Om han offrar ett lamm som sin offergåva, skall han föra fram det inför HERREN,

8. och lägga sin hand på offrets huvud och slakta det framför uppenbarelsetältet¹ och Arons söner skall stänka dess blod runt om på altaret.

9. Av tackoffret skall han offra ett eldsoffer åt HERREN, fettet, hela

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

fettsvansen, avstyckad vid ryggraden, fettet som omsluter inälvorna, och allt fett som är på inälvorna, 10. och båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna, skall han ta bort.

11. Och prästen skall bränna upp det på altaret till föda, ett eldsoffer åt HERREN.

12. Om någon vill offra en get, skall han föra fram den inför HERREN, 13. och lägga sin hand på dess huvud och slakta den framför uppenbarelsetältet¹, och Arons söner skall stänka dess blod runt om på altaret.

14. Han skall offra ett eldsoffer åt HERREN av hans offergåva. Fettet som omsluter inälvorna och allt det fett som sitter på dem,

15. båda njurarna med det fett som sitter på dem vid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna skall han ta bort.

16. Prästen skall bränna upp detta på altaret till föda, ett eldsoffer, till en välbehaglig doft. Allt fett tillhör HERREN.

17. Det skall vara en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor, att ni inte skall äta fett och inte heller blod. 1 Mos. 9:4. 3 Mos. 7:24, 17:10, 19:26. 5 Mos. 12:16f, 15:23. Apg. 15:20f.

4 Kapitlet

Lagen om syndoffer.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och säg: Om någon utan uppsåt syndar mot något

av HERRENS bud och gör mot något av dem som inte får göras.

3. Om det är den smorde prästen som har syndat och dragit skuld över folket, skall han bära fram en felfri ungtjur åt HERREN till syndoffer för sin synd, som han har gjort.

4. Han skall föra fram tjuren inför HERREN till ingången av uppenbarelsetältet¹ och lägga sin hand på tjurens huvud och slakta den inför HERREN.

5. Den smorde prästen skall ta av tjurens blod och bära det in i uppenbarelsetältet¹,

6. och prästen skall doppa sitt finger i blodet och stänka av blodet sju gånger inför HERREN framför förlåten till helgedomen.

7. Prästen skall stryka av blodet på hornen av altaret med den väldoftande rökelsen som står inför HERREN i uppenbarelsetältet¹. Resten av tjurens blod skall han hälla ut vid foten av brännoffersaltaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet¹. 3 Mos. 9:9.

8. Han skall ta ut allt fett ur syndofferstjuren, det fett som omsluter inälvorna, och allt det fett som sitter på inälvorna,

9. de båda njurarna med det fett som sitter på dem invid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna skall han ta bort,

10. på samma sätt som det tas ut av tackofferstjuren*. Och prästen skall bränna detta på brännoffersaltaret.

*KJV: oxen till fredsoffret.

11. Huden av tjuren med allt dess kött tillsammans med huvudet och fötterna och inälvorna och dess orenlighet,

12. alltså hela tjuren skall han föra

utanför lägret på en ren plats, där man slår ut askan, och bränna upp det på ved med eld. Där askan slås ut, skall det brännas upp. 3 Mos. 9:11. Hebr. 13:11.

13. Om Israels hela menighet begär synd utan uppsåt och detta är dolt för församlingens ögon, och de har brutit mot något av HERRENS bud och gjort sådant som de inte skulle göra, och de är skyldiga, 4. Mos. 15:24.

14. och synden de har gjort blir känd, då skall församlingen offra en ungtjur för den synden. De skall föra den inför uppenbarelsetältet¹,

15. Och de äldste i menigheten skall lägga sina händer på tjurens huvud inför HERREN och tjuren skall slaktas inför HERREN.

16. Den smorde prästen skall ta av tjurens blod och bära det till uppenbarelsetältet¹.

17. Prästen skall doppa sitt finger i blodet och stänka sju gånger inför HERREN framför förlåten.

18. Han skall stryka av blodet på hornen av altaret som står inför HERREN i uppenbarelsetältet¹. Resten av blodet skall han hälla ut vid foten av brännoffersaltaret, som står vid ingången till uppenbarelsetältet¹.

19. Allt fett skall han ta ut från den och bränna det på altaret.

20. Han skall göra med tjuren som han gjorde med syndofferstjuren, så skall han göra med den. Och prästen skall bringa försoning för dem, och de får förlåtelse.

21. Han skall bära ut tjuren utanför lägret och bränna upp den, på samma sätt som han brände upp den första tjuren. Det är ett syndoffer för församlingen.

22. Om en ledare har syndat genom

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

att utan uppsåt gjort något mot HERRENS, sin Guds bud, som inte skulle göras och är skyldig,

23. eller om hans synd som han har gjort blir känd för honom, skall han föra fram en felfri getabock, som sitt offer.

24. Han skall lägga sin hand på bockens huvud och slakta den på den plats där man slaktar brännoffret inför HERREN. Det är ett syndoffer.

25. Prästen skall ta av syndoffrets blod på sitt finger och stryka det på hornen av brännoffersaltaret, och hälla* ut dess blod vid foten av brännoffersaltaret. *KXII: gjuta det andra blodet på hornen av brännoffersaltaret.

26. Allt fett skall han bränna upp på altaret, på samma sätt som han gjorde med fettet av tackoffret*. Och prästen skall bringa försoning för honom angående hans synd, och han får förlåtelse. *KJV: fredsoffret.

27. Om någon av folket i landet syndar utan uppsåt genom att han bryter mot något av HERRENS bud, och gör något som inte skulle göras, och är skyldig,

28. eller får veta om sin synd, som han har gjort, så skall han föra fram till offer en felfri getkilling av honkön för den synd, som han har gjort.

29. Han skall lägga sin hand på syndoffrets huvud och slakta det på den plats där brännoffren slaktas.

30. Prästen skall ta av blodet på sitt finger och stryka på hornen av brännoffersaltaret. Resten av blodet skall han hälla ut vid foten av altaret.

31. Allt fettet skall han ta ut på samma sätt som fettet tas ut från

tackoffret*, och prästen skall bränna upp det på altaret till en välbehaglig doft för HERREN. Så skall Prästen bringa försoning för honom, och han får förlåtelse. *KJV: fredsoffret.

32. Om någon vill offra ett lamm till syndoffer, skall han föra fram ett felfritt djur av honkön.

33. Han skall lägga sin hand på syndoffrets huvud och slakta det som ett syndoffer, på den plats där man slaktar brännoffret.

34. Och prästen skall ta av syndoffrets blod på sitt finger och stryka på hornen av brännoffersaltaret. Resten av blodet skall han hälla ut vid foten av altaret.

35. Allt fettet skall han ta ut, på samma sätt som fettet tas ut från lammet av tackoffret. Och prästen skall bränna upp det på altaret till ett HERRENS eldsoffer. Så skall prästen bringa försoning för hans synd som han har gjort, och han får förlåtelse.

5 Kapitlet

Fortsättning av syndoffer för olika forseelser. Lagen om skuldoffer.

Om någon* syndar genom att han hör en som uttalar en edsförpliktelse och är ett vittne, antingen han har sett eller vet något, men inte berättar det, då skall han bära på sin missgärning. *KXII och KJV: en själ.

2. Eller om någon* rör vid något som är orent, antingen den döda kroppen av ett orent vilddjur, eller den döda kroppen av ett orent boskapsdjur eller den döda kroppen av ett orent

kryp, utan att märka det, då skall han också vara oren och skyldig.

*KXII och KJV: själ.

3. Eller om han har rört vid en människans orenhet, oavsett vad slags orenhet en människa kan vara orenad av, utan att märka det, men då han får veta om det, så skall han vara skyldig.

4. Eller om någon svär en ed och talar tanklöst med sina läppar att göra ont eller gott, oavsett vad en människa i sin tanklöshet än kan svära, utan att han märker det, men sedan blir medveten om det, så blir han skyldig till något av detta. Jakob 5:12.

5. Och det skall ske, när någon blir skyldig till något av detta, att han skall bekänna att han har syndat i detta.

6. För sin synd som han har gjort skall han bära fram sitt skuldoffer åt HERREN, ett hondjur från småboskapen, ett lamm eller en getkilling för syndoffer. Och prästen skall bringa försoning åt honom för hans synd.

7. Men om han inte kan bära fram ett lamm, då skall han bära fram åt HERREN två turturduvor eller två unga duvor för sin synd han har gjort, den ena till ett syndoffer och den andra till ett brännoffer.

8. Han skall bära fram dem till prästen, som först skall offra den som är avsedd till syndoffer. Han skall vrida dess huvud från halsen men utan att ta bort det,

9. och stänka av syndoffrets blod på altarets sida. Resten av blodet skall pressas ut vid foten av altaret. Det är ett syndoffer.

10. Den andra skall han offra som

brännoffer efter föreskriften. Så skall prästen bringa försoning för honom för synden han har gjort, och han får förlåtelse.

11. Men om han inte kan bära fram två turturduvor eller två unga duvor, då skall han som har syndat bära fram som sitt offer en tiondels efa fint mjöl till syndoffer. Han skall inte hälla olja på det, och inte heller lägga någon rökelse på det, för det är ett syndoffer.

12. Sedan skall han bära det till prästen, och prästen skall ta en handfull av det som ett påminnelseoffer och bränna det på altaret, som man gör HERRENS eldoffer. Det är ett syndoffer.

13. Och prästen skall bringa försoning åt honom för den synd han har begått i något av detta, och han får förlåtelse. Resten skall tillhöra prästen, som ett matoffer.

14. Och HERREN talade till Mose och sade:

15. Om någon* har förbrutit sig och utan uppsåt syndar mot HERRENS heliga ting, då skall han för sin synd mot HERREN föra fram en felfri bagge av småboskapen, efter det värde du bestämmer i siklar av silver, efter tempelvikt, som skuldoffer.

*KXII och KJV: själ.

16. Han skall ge ersättning för skadan som han har gjort mot det heliga, och skall lägga till en femtedel och ge den åt prästen. Så skall prästen bringa försoning genom skuldoffersbaggen, och han får förlåtelse.

17. Om någon* syndar och gör något av det som är förbjudet att göra av HERRENS bud, då är han likväl skyldig trots att han inte visste det,

och skall bära på sin missgärning.

**KXII och KJV: själ.*

18. Som en skuldoffer skall han föra fram till prästen en felfri bagge av småboskapen, efter det värde du bestämmer. Prästen skall bringa försoning för honom för den uppsåtliga synd han har begått utan att veta det, och han får förlåtelse.

19. Det är ett skuldoffer. Han har sannerligen syndat mot HERREN.

6 Kapitlet

Fortsättning av lagen om skuldoffret.

Brännoffret, matoffret och syndoffret.

HERREN talade till Mose och såde:

2. Om någon* syndar och förbryter sig mot HERREN och ljuger för sin nästa angående något som denne har anförtrott honom att bevara, eller angående en pant, eller angående något som han med våld har tagit, eller har bedragit sin nästa, **KXII och KJV: själ.*

3. eller om han har hittat det som var borttappat och ljög om det och har svurit falskt, vad det än är som en människa gör av detta och syndar i det.

4. Och det skall ske, eftersom han har syndat, och är skyldig, att han skall återställa det han tog med våld, eller det han har fått genom bedrägeri, eller det som anförtrotts honom att bevara, eller det borttappade som han har hittat,

5. eller vad det än gäller där han har svurit falskt. Han skall ersätta det till dess fulla belopp, och lägga till en

femtedel. Han skall ge det till ägaren den dagen han offrar sitt skuldoffer.

2 Mos. 22:7. 3 Mos. 5:16.

6. Han skall föra fram sitt skuldoffer åt HERREN, en felfri bagge av småboskapen skall han ge till prästen efter det värde du bestämmer, som ett skuldoffer.

7. Så skall prästen bringa försoning för honom inför HERREN, och han får förlåtelse för allt det han har gjort, som han har gjort sig skyldig till.

8. Och HERREN talade till Mose och sade:

9. Befall Aron och hans söner och säg: Detta är lagen om brännoffret: Brännoffret skall ligga på altarets härd hela natten fram till morgonen, och altarets eld skall hållas brinnande.

10. Och prästen skall klä på sig sina linnekläder och sina linnebyxor närmast kroppen, och han skall ta bort den aska efter brännoffret som elden har förtärt på altaret och lägga den vid sidan av altaret.

11. Sedan skall han ta av sig sina kläder, och ta på sig andra kläder och bära askan utanför lägret till en ren plats. *3 Mos. 4:12.*

12. Elden på altaret skall hållas brinnande och får inte slockna. Prästen skall varje morgon bränna ved på det och lägga brännoffret tillräta på det och bränna det feta från tackoffren* på det. **KJV: fredsoffen.*

13. Elden skall ständigt brinna på altaret och får inte slockna.

14. Detta är lagen om matoffret: Arons söner skall bära fram det inför HERREN till altaret. *4 Mos. 15:4.*

15. Prästen skall ta en handfull av det fina mjölet som hör till matoffret, och av oljan och all den

rökelse som ligger på matoffret, och han skall bränna det på altaret till en välbehaglig doft, som ett påminnelseoffer till HERREN.

16. Det som blir över av det skall Aron och hans söner äta, med osyrat bröd skall det ätas på helig plats. I förgården till uppenbarelsetältet* skall de äta det. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

17. Det skall inte bakas med surdeg. Detta är den andel jag har gett dem av mina eldsoffer. Det är det allra heligaste liksom syndoffret och skuldoffret.

18. Alla av manligt kön bland Arons barn skall äta av det. Det skall vara en evig lag genom alla släktled om HERRENS eldsoffer. Var och en som rör vid dem skall bli helig*. *KXII invigd.

19. Och HERREN talade till Mose och sade:

20. Detta är den offergåva som Aron och hans söner skall bära fram åt HERREN på den dag, då de* blir smorda: Tiondelen av en efa fint mjöl till det till dagliga matoffret, hälften på morgonen och hälften på kvällen.

*KXII: på deras vigselfdag. KJV: han blir smord.

21. Det skall tillagas med olja på en plåt, och när det är bakat skall du bära fram det. De bakade styckena av matoffret skall du offra till en välbehaglig doft för HERREN.

22. Den präst av hans söner som blir smord i hans ställe, skall offra det. Det är HERRENS eviga stadga. Det skall fullständigt brännas upp.

23. För varje matoffer från prästen skall fullständigt brännas upp. Det får inte ätas.

24. Och HERREN talade till Mose och sade:

25. Tala till Aron och till hans

söner och säg: Detta är lagen om syndoffret. På samma plats, där brännoffret slaktas, skall också syndoffret slaktas inför HERREN. Det är det allra heligaste.

26. Prästen som offrar det för synd, skall äta det. På helig plats skall det ätas, i förgården till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

27. Var och en som rör vid köttet blir helig*. Om blodet stänks på någons kläder, skall du tvätta bort det nerstänkta stället på helig plats. *KXII vigd.

28. Men lerkäret, som köttet har kokats i, skall slås sönder. Har det kokats i ett kopparkärl, så skall detta skuras och sköljas med vatten.

29. Alla av manligt kön bland prästerna får äta av det. Det är det allra heligaste.

30. Men inget syndoffer, vars blod bärs in i uppenbarelsetältet* för att bringa försoning på den heliga platsen, får ätas. Det skall brännas upp i eld. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

3 Mos. 4:5. Hebr. 13:11.

7 Kapitel

Lagen om skuldoffret och tackoffret.

Förbud mot att äta fett och blod.

Prästernas andel av offren.

Detta är lagen om skuldoffret. Det skall räknas bland det allra heligaste.

2. På samma plats där man slaktar brännoffret, skall man slakta skuldoffret och stänka dess blod runt om på altaret.

3. Allt fett skall man offra, svansen och det fett som omsluter inälvorna,

4. båda njurarna och fettet som är på dem vid höfterna, och nätet över levern tillsammans med njurarna skall man ta bort.

5. Prästen skall bränna upp det på altaret som ett eldsoffer åt HERREN. Det är ett skuldoffer.

6. Alla av manligt kön bland prästerna skall äta av det. På den heliga platsen skall det ätas, för det är det allra heligaste.

7. Så som syndoffret är, så skall också skuldoffret vara. Samma lag gäller för dem båda. Den präst som bringar försoning med det skall det tillhöra.

8. Den präst, som offerar brännoffer för någon, den prästen skall själv ha huden av brännoffret som han har offerat.

9. Allt matoffer som är bakat i ugnen, och allt det som är lagat i gryta och på plåt, skall tillhöra prästen som offerar det.

10. Varje matoffer som är blandat med olja och det som är torrt, skall tillhöra alla Arons söner, den ene skall ha lika mycket som den andre.

11. Detta är lagen om tackoffren*, som man offerar åt HERREN:

*KJV: fredsoffren.

12. Om någon vill offra det till ett loffoffer*, då skall han tillsammans med loffoffret* bära fram osyrade kakor, blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja och kakor bakade av fint mjöl, blandade med olja.

*KJV: tackoffer.

13. Förutom kakorna skall han bära fram som offergåva syrat bröd med loffoffret* av hans tackoffer**.

*KJV: tackoffret. **KJV: fredsoffer.

14. Och från detta skall han offra en

kaka av varje slag så som hävoffer åt HERREN, och det skall tillhöra den prästen som stänker tackoffrens blod.

15. Offerköttet av hans tackoffer* som bärs fram som loffoffer** skall man äta samma dag det har offerats. Ingenting får lämnas kvar till morgonen. *KJV: fredsoffer. **KJV: tackoffer.

16. Om hans offer är ett löftesoffer eller ett frivilligt offer, skall det ätas på samma dag som han offerar det. Det som blir över, skall ätas den följande dagen.

17. Men blir ändå något kvar av offerköttet, skall detta på tredje dagen brännas upp i eld.

18. Om någon äter av offerskötet av hans tackoffer* på den tredje dagen blir offret inte välbehagligt. Inte heller skall det räknas till godo för honom som har offerat det. Det skall bli en styggelse, och den som äter av det, skall bära på sin missgärning.

*KJV: fredsoffer.

19. Det köttet som har varit i beröring med något orent får inte ätas, utan det skall brännas upp i eld. Alla som är rena får äta av köttet.

20. Men den* som, äter av tackoffrets** kött, som tillhör HERREN, medan han är oren, han skall bli utrotad ur sitt folk.

*KXII och KJV: själ.

**KJV: fredsoffrens.

21. Vidare om någon* rör vid något orent, en människas orenhet, eller ett orent djur, eller vad som helst som är avskyvärt och orent, och äter offerköttet av det tackoffret, som tillhör HERREN, han skall bli utrotad ur sitt folk.

*KXII och KJV: själ.

3 Mos. 11:4f.

22. Och HERREN talade till Mose och sade:

23. Tala till Israels barn och säg: Ni skall inte under några som helst omständigheter äta fett av oxen, får eller av get. 3 Mos. 3:17.

24. Men fettet av ett självdött djur och det som är ihjälrivet av vilddjur kan ni använda till alla slags arbete, men ni skall på intet vis äta av det.

25. Ty var och en som äter fettet från något djur, som offras som eldsoffer åt HERREN, han* skall utrotas ur sitt folk. *KJV och KXII: själ.

26. Ni skall inte under några som helst omständigheter äta något blod, varken av fåglar eller av djur, var ni än bor. 3 Mos. 17:10f. 5 Mos. 12:16f. Apg. 15:20f.

27. Var och en* som äter något blod, han skall utrotas ur sitt folk. *KJV och KXII: själ.

28. Och HERREN talade till Mose och sade:

29. Tala till Israels barn och säg: Den som kommer med ett tackoffer* till HERREN, skall bära fram sin offergåva till HERREN av offret från sitt tackoffer*. *KJV: fredsoffer.

30. Med egna händer skall han bära fram HERRENS eldsoffer, fettet tillsammans med bringan, så att bringan kan viftas som en viftoffer inför HERREN.

31. Fettet skall prästen bränna upp på altaret, men bringan skall tillhöra Aron och hans söner.

32. Det högra låret skall ni ge åt prästen som upphöjelseoffer av offret från era tackoffer*. *KJV: fredsoffer.

33. Den av Arons söner som bär fram blodet av tackoffren* och fettet, skall ha det högra låret som sin del.

*KJV: fredsoffren.

34. Ty viftoffersbringan och låret som har lyfts upp har jag tagit från Israels barn, av deras tackoffer* som de offrat, och gett dem åt prästen Aron och åt hans söner som en evig rätt från Israels barn. *KJV: fredsoffren. 2 Mos. 29:24.

35. Detta är Arons och hans söners andel av smörjelsen* av HERRENS eldsoffer, från den dag då de fördes fram för att tjäna HERREN i prästämbetet. *KXII: vigelse.

36. På den dagen då HERREN smorde dem, befallde han att Israels barn skulle ge dem detta, som en evig rätt genom alla släktled.

37. Detta är lagen om brännoffret, matoffret, syndoffret, skuldoffret, invigningsoffren, och offret av tackoffren*, *KJV: fredsoffren.

38. som HERREN befallde Mose på berget Sinai på den dag då han befallde Israels barn, att de skulle bära fram sina offer åt HERREN i Sinai öknen.

8 kapitlet

Prästernas invigning.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Ta Aron och hans söner tillsammans med honom, deras kläder, smörjelseoljan, en tjur till syndoffer, två baggar och en korg med osyrat bröd, 2 Mos. 29:1.

3. och samla hela menigheten vid ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

4. Mose gjorde som HERREN hade befallt honom, och menigheten samlades vid ingången till uppen-

barelsetältet*. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Och Mose sade till menigheten: Detta är det som HERREN befalld skulle bli gjort.

6. Mose förde fram Aron och hans söner och tvättade dem med vatten.

7. Han satte livklädnaden på honom och satte på honom bältet, och klädde på honom kåpan, satte på honom efoden, som han fäste ihop och drog åt med efodens utsökta bälte, och band detta på honom.

2 Mos. 29:5f.

8. Och satte på honom bröstskölden och lade Urim och Tummim¹ i skölden.

2 Mos. 28:30.

9. Han satte turbanen på hans huvud och framtill på turbanen satte han guldplattan, det heliga diademet, så som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 28:36.

10. Och Mose tog smörjelseoljan och smorde tabernaklet och allt det som var i det och helgade det.

2 Mos. 30:25f.

11. Han stänkte sju gånger av den på altaret, och smorde altaret och alla dess tillbehör och tvättkaret och dess fot för att helga dem.

12. Han höllde av smörjelseoljan på Arons huvud och smorde honom för att helga honom.

13. Mose förde fram Arons söner och satte på dem livklädnader, spände om dem bälten och satte på dem huvudbonader, så som HERREN hade befallt Mose.

14. Han förde fram syndofferstjuren och Aron och hans söner lade sina händer på syndofferstjurens huvud.

2 Mos. 29:10f.

15. Och han slaktade den och Mose tog blodet och strök med sitt finger på altarets horn runt om och renade altaret, och höllde blodet vid foten av altaret och helgade det, för att bringa försoning för det.

16. Han tog allt fett som var på inälvorna, och nätet över levern och båda njurarna och deras fett, och Mose brände det på altaret.

17. Men tjuren och dess hud, dess kött och orenlighet, brände han upp i eld utanför lägret, så som HERREN hade befallt Mose.

2 Mos. 29:14.

18. Sedan förde han fram baggen till brännoffret och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud.

19. Och han slaktade den och Mose stänkte blodet på altaret runt om.

20. Han styckade baggen och Mose brände upp huvudet, styckena och det feta.

21. Så tvättade han inälvorna och benen med vatten. Och Mose brände upp hela baggen på altaret. Det var ett brännoffer till en välbehaglig doft, ett eldsoffer åt HERREN, så som HERREN hade befallt Mose.

22. Han förde fram den andra baggen, invigningsbaggen, och Aron och hans söner lade sina händer på baggens huvud.

23. Och han slaktade den och Mose tog av blodet och strök på Arons högra örsnibb och tummen på hans högra hand och stortån på hans högra fot.

24. Så lät Mose Arons söner träda fram och strök av blodet på deras högra örsnibb och tummen på deras

¹KXII: Ljus och Fullkomlighet. Kan ha varit två kostbara stenar eller två trästycken som användes vid lottkastning för att utröna HERRENS vilja. Tummim kan också betyda "fullständig sanning", dvs. urim och tummim blir då alltså 'Ljus och sanning'. Enligt den bibelöversättning som kallas Septuaginta så översattes det till: "uppenbarelse och sanning" (delosis kai aletheia).

högra hand och stortån på deras högra fot och stänkte blodet på altaret runt om.

25. Han tog fett, fettsvansen och allt fett som var på inälvorna, nätet över levern, båda njurarna och fett på dem och det högra låret.

26. Och ur korgen med osyrat bröd, som var inför HERREN, tog han en osyrad kaka, en kaka bakad med olja och en tunn kaka och lade dem på fettstyckena och det högra låret.

27. Allt detta lade han i Arons händer och i hans söners händer och viftade dem som en viftoffer inför HERREN.

28. Så tog Mose det ur deras händer och brände upp det på altaret ovanpå brännoffret. Dessa var invigningsoffren, till en välbehaglig doft, ett eldoffer åt HERREN.

29. Och Mose tog bringan och viftade den inför HERREN som ett viftoffer. Det var Moses del av invigningsbaggen, så som HERREN hade befallt Mose. 2 Mos. 29:26.

30. Och Mose tog av smörjelseoljan och av blodet på altaret och stänkte på Aron, på hans kläder, på hans söner och på hans söners kläder tillsammans med honom. På detta sätt invigde han Aron, hans kläder, hans söner och hans söners kläder tillsammans med honom. 2 Mos. 29:21.

31. Och Mose sade till Aron och till hans söner: Koka köttet vid ingången till uppenbarelsetältet*, och där skall ni äta det tillsammans med brödet som ligger i invigningskorgen, som jag har befallt och sagt: Aron och hans söner skall äta det.

*KXII: vittnesbördets tabernakel. 2 Mos. 29:1f.

32. Det som blir över av köttet och

brödet skall ni bränna upp i eld.

33. Under sju dagar skall ni inte gå utanför ingången till uppenbarelsetältet*, tills era invigningsdagar är över. För sju dagar skall han använda till att inviga** er på. 2 Mos. 29:35f.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

**KXII: i sju dagar är era händer fyllda.

34. Så som han har gjort på denna dag, så har HERREN befallt att göra, för att bringa försoning för er.

35. Därför skall ni stanna kvar vid ingången till uppenbarelsetältet* dag och natt i sju dygn, och ta vara på HERRENS vakt, för att ni inte skall dö, för så har jag blivit befalld.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

36. Så Aron och hans söner gjorde allt det som HERREN hade befallt genom Moses hand.

9 Kapitlet

Arons första offer förtärs genom eld från HERREN.

Och det hände på åttonde dagen att Mose kallade till sig Aron, hans söner och de äldste i Israel.

4 Mos. 11:16-17.

2. Och han sade till Aron: Ta en tjurkalv till syndoffer och en bagge till brännoffer, båda felfria, och för fram dem inför HERREN. 2 Mos. 29:1.

3. Tala till Israels barn och säg: ta en getkilling till syndoffer, och en kalv och ett lamm, båda årsgamla och felfria, till brännoffer.

4. Ta också en tjur och en bagge till tackoffer*, att offra inför HERREN, och ett matoffer, blandat med olja, för idag kommer HERREN att uppenbara sig för er. *KJV: fredsoffer.

5. De förde fram det som Mose hade befallt inför uppenbarelsetältet*, och hela menigheten trädde fram och ställde sig inför HERREN.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

6. Då sade Mose: Detta är vad HERREN har befallt att ni skall göra, och HERRENS härlighet skall uppenbara sig för er.

7. Och Mose sade till Aron: Träd fram till altaret och offra ditt syndoffer och ditt brännoffer och bringa försoning för dig själv och för folket. Och offra folkets offer och bringa försoning för dem, så som HERREN har befallt.

8. Då gick Aron fram till altaret och slaktade kalven som var till syndoffer för honom själv.

9. Och Arons söner bar fram blodet till honom, och han doppade sitt finger i blodet och strök på altarets horn och hällde ut blodet vid foten av altaret.

10. Men fettet, njurarna och nätet över levern av syndoffret brände han på altaret, så som HERREN hade befallt Mose.

11. Köttet och huden brände han upp i eld utanför lägret.

12. Och han slaktade brännoffret, och Arons söner bar blodet till honom som han stänkte på altaret runt om.

13. De bar fram brännoffret till honom med styckena och huvudet, och han brände upp det på altaret.

14. Och han tvättade inälvorna och benen och brände dem ovanpå brännoffret på altaret.

15. Så förde han fram folkets offer. Han tog bocken, som var till syndoffer för folket, och slaktade den och offrade den till syndoffer liksom den förra.

16. Han förde fram brännoffret och offrade det i enlighet med föreskriften.

17. Så bar han fram matoffret och tog en handfull av det och brände upp det på altaret förutom morgonens brännoffer.

18. Han slaktade också tjuren och baggen som ett offer av tackoffret*, som var för folket. Och Arons söner bar blodet till honom, och han stänkte det på altaret runt om.

*KJV: fredsoffer.

19. Fettet av tjuren och baggen, fettsvansen, och fettet som omsluter inälvorna, njurarna och nätet över levern,

20. detta feta* lade de på bringorna och han brände upp fettet på altaret.

*KJV: fettet.

21. Men bringorna och det högra låret viftade Aron som ett viftoffer inför HERREN, så som Mose hade befallt.

22. Och Aron lyfte upp sin hand mot folket och välsignade dem och gick ner, efter att ha offrat syndoffret, brännoffret och tackoffret*.

*KJV: fredsoffren. 4 Mos. 6:23-27.

23. Mose och Aron gick in i uppenbarelsetältet*. De kom ut och välsignade folket och HERRENS härlighet uppenbarade sig för allt folket. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

24. Och eld gick ut från HERREN och förtärde brännoffret och fettet på altaret. När allt folket såg detta, jublade* de och föll ner på sina ansikten. *KJV: ropade de.

1 Kon. 18:38. 2 Krön. 7:1.

10 Kapitlet

*Nadabs och Abihus synd.
Regler för präster.*

Nadab och Abihu, Arons söner, tog var sitt fyrfat och lade eld i dem och strödde rökelse ovanpå och bar fram främmande eld inför HERREN, vilket han inte hade befallt dem. 2 Mos. 30:9.

2. Då gick det ut eld från HERREN och förtärde dem, så att de dog inför HERREN. 3 Mos. 16:1.
4 Mos. 3:4, 26:61. 1 Krön. 24:2.

3. Mose sade till Aron: Detta är vad HERREN har talat och sagt: Av dem som kommer nära mig måste jag betraktas helig och inför allt folket måste jag bli förhärligad. Och Aron teg stilla. 2 Mos. 29:43.

4. Mose kallade till sig Misael och Elsafan, söner till Ussiel, Arons farbror, och sade till dem: Kom hit och bär era bröder bort från framsidan av helgedomen, utanför lägret. 2 Mos. 6:22.

5. Då steg de fram och bar bort dem ut i deras livklädnader, utanför lägret, så som Mose hade sagt.

6. Mose sade till Aron och hans söner, Eleasar och Itamar: Ni skall inte blotta era huvuden, inte heller riva sönder era kläder, för att ni inte skall dö, och för att inte vreden skall komma över hela menigheten. Men låt era bröder, hela Israels hus, gråta över denna brand som HERREN har tänt.

7. Ni skall inte gå bort från ingången till uppenbarelsetältet*, så att ni inte dör, för HERRENS smörjelseolja är på er. Och de gjorde så som Mose

hade sagt. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

8. HERREN talade till Aron och sade:

9. Du skall inte dricka vin eller starka drycker, varken du eller dina söner med dig, när ni går in i uppenbarelsetältet*, så att ni inte dör. Det är en evig stadga genom alla släktled. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

Hes. 44:21. 1 Tim. 3:3. Tit. 1:7.

10. För att ni skall kunna skilja mellan heligt och oheligt och mellan rent och orent,

11. och för att ni skall kunna lära Israels barn alla de stadgar, som HERREN har talat till dem genom Moses hand.

12. Mose sade till Aron och till Eleasar och Itamar, hans söner som ännu var kvar: Tag det matoffer, som blivit över av HERRENS eldsoffer, och ät det osyrat vid sidan av altaret, för det är det allra heligaste. 3 Mos. 2:3, 6:16.

13. Ni skall äta det på helig plats, ty det är din del* och dina söners del* av HERRENS eldsoffer, för så har jag blivit befalld. *KXII: rätt.

14. Viftoffersbringan och låret som har lyfts upp skall ni äta på en ren plats, du och dina söner och dina döttrar med dig, för det är din del och dina söners del*, som har getts åt dig av Israels barns tackoffer**.

*KXII: rätt. **KJV: fredsoffer. 2 Mos. 29:24.

15. Låret som har lyfts upp och viftoffersbringan skall bäras fram tillsammans med fett till eldsoffret, för att viftas som ett viftoffer inför HERREN. Det skall som en evig rätt tillhöra dig och dina söner med dig, så som HERREN har befallt.

16. Mose sökte ihärdigt efter syndoffersbocken, och se, den var

uppbränd. Då blev han vred på Eleasar och Itamar, Arons söner som var kvar i livet, och sade: 3 Mos. 9:3.

17. Varför har ni inte ätit syndoffret på helig plats? Det är ju det allra heligaste och han har gett er det, för att ni skall bära menighetens missgärning och för att bringa försoning för dem inför HERREN.

18. Se, dess blod har inte bringats innanför det heliga. Ni skulle ha ätit det på den heliga platsen, så som jag har befallt. 3 Mos. 6:26.

19. Och Aron sade till Mose: Se, i dag har de offrat sina syndoffer och brännoffer inför HERREN, och så har detta drabbat mig. Om jag idag hade ätit av syndoffret, skulle det ha varit välbehagligt inför HERRENS ögon?

20. När Mose hörde detta, var han tillfreds.

11 Kapitlet

Om rena och orena djur.

HERREN talade till Mose och Aron och sade till dem:

2. Tala till Israels barn och säg: Dessa är de djur som ni får äta bland alla de djur, som är på jorden. 5 Mos. 14:4. Apg. 10:14.

3. Alla de djur som har helt kluvna klövar och som idisslar skall ni äta.

4. Men dessa skall ni inte äta av dem som idisslar eller har kluvna klövar: Kamelen, därför att den idisslar visserligen, men har inte kluvna klövar. Den skall vara oren för er.

5. Klippgrävlingen*, ty den idisslar visserligen, men har inte kluvna

klövar. Den skall vara oren för er.

*KJV: Kaninen.

6. Haren, ty den idisslar visserligen, men har inte kluvna klövar. Den skall vara oren för er.

7. Svinet, ty fastän det har klövar som är kluvna, så idisslar det inte. Det skall vara orent för er.

8. Ni skall inte äta av deras kött och inte komma vid deras döda kroppar. De skall vara orena för er.

9. Detta skall ni äta av allt det som är i vattnet: Allt som är i vattnet, i haven och i floderna som har fenor och fjäll, det skall ni äta. 5 Mos. 14:9.

10. Men allt som är i haven och i floderna, som inte har fenor och fjäll, allt som rör sig i vattnet, eller vilken som helst levande varelse som finns i vattnet, det skall gälla som något avskyvärt för er.

11. Avskyvärda skall de vara för er. Ni skall inte äta av deras kött, och deras döda kroppar skall ni avsky.

12. Allt det i vattnet som inte har fenor och fjäll, skall gälla som något avskyvärt för er.

13. Dessa är de bland fåglar som ni skall ha avsky för. De skall inte ätas, de är avskyvärda: örnen, lammgamen, havsörnen, 5 Mos. 14:12.

14. gamen, falken med dess arter,

15. alla korpar med dess arter,

16. berguven, nattugglan, göken, höken med dess arter

17. kattugglan, dykfågeln, tornugglan,

18. svanen, pelikanen, asgamen,

19. storken, hägern med dess arter, härfågeln och fladdermusen.

20. Alla flygande smådjur, som går på fyra ben, skall gälla som något avskyvärt för er.

21. Men dessa får ni äta av alla flygande smådjur som går på fyra fötter, dem som ovanför sina fötter har två ben att hoppa med på jorden.

22. Dessa får ni äta av dem: arbe med dess arter, soleam med dess arter, hargol med dess arter och hagab med dess arter*.

*olika slags gräshoppor.

23. Alla andra flygande smådjur, som har fyra ben, skall gälla som något avskyvärt för er.

24. Ni blir orena genom dem. Var och en, som rör vid deras döda kroppar skall vara oren ända till kvällen.

3 Mos. 5:2.

25. Var och en, som bär en sådan död kropp skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen.

26. Alla de djur, som har klövar som är kluvna men inte helt kluvna och inte idisslar skall vara orena för er. Var och en som rör vid dem blir oren.

27. Allt som går på sina tassar, bland alla fyrfotadjur, de skall vara orena för er. Var och en, som rör vid deras döda kroppar skall vara oren ända till kvällen.

28. Den som bär en sådan död kropp skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. De skall vara orena för er.

29. Och av de kräldjur som rör sig på marken, skall dessa vara orena för er: vesslan, råttan, och ödlan* med deras arter,

*KJV: sköldpaddan.

30. geckoödlan, koaödlan, letaaödlan, sandödlan och kameleonten.

31. Dessa skall vara orena för er bland alla kräldjur. Var och en som rör vid dem när de är döda, han skall vara oren ända till kvällen.

32. Allt det som något av dessa djur

faller på, sedan det är dött, blir orent, vare sig det är ett träkärl eller något klädesplagg eller skinn eller en säck eller vilket annat föremål som helst, som används till något slags arbete. Det skall läggas i vatten och vara orent ända till kvällen, så skall det bli rent.

33. Och om något sådant faller i ett lerkärl skall ni slå sönder det, och allt som är i detta skall vara orent.

34. All mat som man kan äta, på vilken det kommer sådant vatten, skall vara orent, och all slags dryck som man kan dricka, i varje sådant kärl, skall vara orent.

35. Och allt som ett sådant dött djur faller på blir orent. Om det är en ugn eller en hård, skall de slås sönder, för de är orena och de skall vara orena för er.

36. Men en källa eller en brunn, där det är rikligt med vatten, skall förbli ren. Men den, som rör vid deras döda kroppar, skall bli oren.

37. Och om en sådan död kropp faller på något slags säd som skall sås, förblir det rent.

38. Men om vatten har kommit på säden och en sådan död kropp faller på den, skall den vara oren för er.

39. Om ett djur dör, som får ätas av er, så blir den som rör vid den döda kroppen oren ända till kvällen.

40. Den som äter av en sådan död kropp skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. Och den som bär en sådan död kropp skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen.

41. Och alla kräldjur, som rör sig på marken, skall gälla som något avskyvärt för er och får inte ätas.

42. Allt det som går på buken, eller det som går på fyra eller flera

ben bland alla kryp som rör sig på marken, dem får ni inte äta, för de är avskyvärda.

43. Gör inte er själva* avskyvärda genom något kräldjur som rör sig, inte heller skall ni besmitta er själva, så att ni blir orena genom dem. *KXII: era själar.

44. Ty jag är HERREN, er Gud. Och ni skall helga er själva och vara heliga, ty jag är helig. Ni skall inte orena er genom något kräldjur, som rör sig på jorden.

45. Ty jag är HERREN, som har fört er upp från Egyptens land, för att jag skall vara er Gud. Därför skall ni vara heliga, ty jag är helig. 3 Mos. 20:7. 1 Petr. 1:16.

46. Detta är lagen om djuren, om fåglarna, om alla levande djur som rör sig i vattnet och om alla djur, som krälar på jorden,

47. för att ni skall kunna skilja mellan orent och rent och mellan de djur som får ätas och de djur som inte får ätas.

12 Kapitlet

Barnaföderskornas rening.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och säg: När en kvinna blir med barn och föder en pojke, skall hon vara oren i sju dagar. Lika många dagar som hon är oren för sin vanliga månadsrening.

3 Mos. 15:19. Luk. 2:22.

3. På åttonde dagen skall hans förhud omskåras. 1 Mos. 17:12. Luk. 1:59, 2:21. Joh. 7:22.

4. Sedan skall hon stanna hemma 33 dagar under sin blödnings- och reningstid. Hon får inte röra vid

något heligt och inte heller får hon komma till helgedomen förrän hennes reningsdagar är över.

5. Men om hon har fött en flicka, så skall hon vara oren i två veckor, på samma sätt som vid sin vanliga månadsrening, och skall stanna hemma i 66 dagar under sin blödnings- och reningstid.

6. Och när hennes reningsdagar är över efter en son eller en dotter, skall hon föra fram ett årsgammalt lamm till brännoffer och en ung duva eller en turturduva som syndoffer till prästen vid ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

7. Så skall han offra det inför HERREN och bringa försoning för henne. Och hon skall bli ren från sin blödning. Detta är lagen för henne som har fött en pojke eller en flicka.

8. Om hon inte har möjlighet att komma med ett får, så skall hon ta två turturduvor eller två unga duvor, den ena till brännoffer och den andra till syndoffer, och prästen skall bringa försoning för henne, och hon skall vara ren. Luk. 2:24.

13 Kapitlet

Lagen om spetälska.

HERREN talade till Mose och till Aron och sade:

2. Om någon får en upphöjning på sin hud eller ett utslag eller en ljus fläck, och detta ser ut som en spetälskefläck på hans hud, så skall han föras till prästen Aron, eller

någon av hans söner, prästerna.

3. Prästen skall undersöka det angripna stället på huden. Finner han att håret på fläcken har blivit förvandlat till vitt, och att fläcken visar sig djupare än den övriga huden på kroppen, så är det en spetälskefläck. Då skall Prästen undersöka honom och förklara honom oren. 4 Mos. 12:10.

4. Om fläcken på hans hud är vit, men inte visar sig vara djupare än den övriga huden, och håret på den inte har vitnat, så skall prästen hålla den som har fläcken instängd i sju dagar.

5. På den sjunde dagen skall prästen undersöka honom. Om han finner att fläcken är oförändrad och inte har brett ut sig på huden, så skall prästen för andra gången stänga in honom i sju dagar.

6. Prästen skall undersöka honom igen på den sjunde dagen och om det angripna stället har gått tillbaka och fläcken inte har brett ut sig på huden, skall prästen förklara honom ren, för det är ett vanligt utslag. Han skall tvätta sina kläder, så är han ren.

7. Men om utslaget breder ut sig på huden, sedan han visat sig för prästen för sin rening, så skall han ännu en gång visa sig för prästen.

8. Om prästen ser att utslaget har brett ut sig på huden, då skall prästen förklara honom oren. Det är spetälska.

9. Om någon har fått en spetälskefläck, då skall han föras till prästen.

10. Prästen skall undersöka honom. Om det finns en vit upphöjning på huden och håret har vitnat, och svallkött har bildats i upphöjningen,

11. då är det en gammal spetälska på hans hud*, och prästen skall förklara honom oren. Han skall inte stänga in honom, för han är oren.

*KJV och KXII: köttis hud.

12. Om spetälskan bryter ut på huden, så att den täcker den sjukes hela hud, från huvud till fot, överallt där prästen ser,

13. så skall prästen undersöka honom och om spetälskan täcker hela hans kropp, så skall han förklara den sjuke ren. Han har blivit helt vit, han är ren.

14. Men så snart svallkött visar sig på honom är han oren.

15. När prästen ser svallköttet, skall han förklara honom oren. Svallköttet är orent. Det är spetälska.

16. Men om svallköttet förändrar sig och blir vitt igen, så skall han gå till prästen.

17. Och när prästen undersöker honom och om det angripna stället har blivit vitt, skall han förklara den sjuke ren. Han är ren.

18. Om någon* på sin hud haft en böld, som har blivit läkt, *KJV: köttet.

19. och det visar sig en vit upphöjning eller en vitröd fläck på det ställe där bölden var, skall han visa sig för prästen.

20. Och om det visar sig när prästen ser på den att den ligger djupare än huden och att håret på den har vitnat, skall prästen förklara honom oren. Det är spetälska, som har brutit ut där bölden var.

21. Men om prästen undersöker den och finner att, vitt hår saknas där, och om den inte är lägre än den övriga huden utan bara har bleknat, så skall prästen hålla honom instängd i sju dagar.

22. Om den brer ut sig på huden, skall prästen förklara honom oren. Det är spetälska.
23. Men om den vita fläcken är oförändrad och inte brer ut sig, är det ett ärr efter bölden, och prästen skall förklara honom ren.
24. Om någon får ett brännsår på huden och märket efter brännsåret visar sig som en ljus fläck, något rödaktigt eller vit.
25. Då skall prästen undersöka den, och se, om håret på fläcken har vitnat och den visar sig vara djupare än huden, då är det spetälska, som har brutit ut i brännsåret. Därför skall prästen förklara honom oren. Det är ett spetälskt sår.
26. Men om prästen undersöker den och finner, att vitt hår saknas på den ljusa fläcken och att den inte är lägre än den övriga huden, utan bara har bleknat, då skall prästen hålla honom instängd i sju dagar.
27. På den sjunde dagen skall prästen undersöka honom. Om det har brett ut sig på huden, skall prästen förklara honom oren. Det är ett spetälskt sår.
28. Men om den vita fläcken är oförändrad och inte har brett ut sig på huden, utan bara har bleknat, så är det en upphöjning i brännsåret, och prästen skall förklara honom ren, ty det är ett ärr efter brännsåret.
29. Om en man eller kvinna får ett sår på huvudet eller i skägget,
30. då skall prästen undersöka det sjuka stället. Om han finner att det visar sig vara djupare än huden, och där finns gulaktigt tunt hår, då skall prästen förklara honom oren. Det är skorv, spetälska på huvudet eller i skägget.
31. Men om prästen undersöker det angripna stället med skorven, och finner att det inte är djupare än huden, och det inte finns något svart hår i det, då skall prästen hålla den som angripits av skorven instängd i sju dagar.
32. Den sjunde dagen skall prästen undersöka den sjuke, och se, om skorven inte har brett ut sig och där inte finns något gulaktigt hår, och skorven inte visar sig vara djupare än huden,
33. skall han raka sig, men skorven skall han inte raka, och prästen skall hålla honom instängd i ytterligare sju dagar.
34. På den sjunde dagen skall prästen undersöka skorven, och se, om skorven inte har brett ut sig på huden, och den inte visar sig vara djupare än huden, då skall prästen förklara honom ren. Han skall tvätta sina kläder och vara ren.
35. Men om skorven brer ut sig på huden, efter det att han förklarats ren,
36. skall prästen undersöka honom, och se, om skorven har brett ut sig på huden, då skall prästen inte söka efter gulaktigt hår. Han är oren.
37. Men om det visar sig att skorven är oförändrad och att svart hår har vuxit i den, är skorven läkt. Han är ren, och prästen skall förklara honom ren.
38. Och om en man eller kvinna har ljusa fläckar på huden på sin kropp, fläckar som är vita.
39. Då skall prästen undersöka dem, och se, om de ljusa fläckarna på huden på deras kroppar är blekvida, så är det ett ofarligt utslag som har uppkommit på huden. Han är ren.

40. Om en man har tappat håret på sitt huvud, är han flintskallig, men han är ren.

41. Om han har mist håret ovanför pannan, är han framskallig, men han är ren.

42. Men om det uppstår ett vitt och rödaktigt sår där han är skallig eller där han är framskallig, är det spetälska, som har brutit ut där han är skallig eller där han är framskallig.

43. Då skall prästen undersöka det, och se, om det upphöjda såret är vitt och rödaktigt där han är skallig eller där han är framskallig och det ser ut som spetälska på kroppens hud,

44. då är mannen spetälsk. Han är oren. Prästen skall, för de sår han har på sitt huvud, förklara honom helt och hållet oren.

45. Den som är spetälsk och har fått sådana sår, skall gå med sönderrivna kläder, och hans huvud skall vara blottat. Han skall skyla sin mun, och ropa: Oren! Oren!

46. Så länge hans sår varar, skall han vara oren. Han är oren, han skall bo för sig själv. Han skall ha sin bostad utanför lägret. 4 Mos. 5:2f. 2 Kon. 15:5.

47. Om en spetälskefläck visar sig på ett klädesplagg av ull eller lin,

48. vävt eller virkat av linne eller ull, eller på ett skinn eller på något som är gjort av skinn,

49. och fläcken är grönaktig eller rödaktig, på klädesplagget eller skinnet, antingen det är vävt eller virkat eller vad det än är som är gjort av skinn, så är det en spetälskefläck och skall visas för prästen.

50. Prästen skall undersöka fläcken och låsa in det som är angripet i sju dagar.

51. På den sjunde dagen skall han undersöka den. Ser han att fläcken har brett ut sig på klädesplagget antingen det är vävt eller virkat eller på skinnet eller vad det än är som är gjort av skinn, så är fläcken en elakartad spetälska. Det är orent.

52. Han skall därför bränna upp klädesplagget där fläcken finns, antingen det är vävt eller virkat av ull eller lin, eller vad som helst som är gjort av skinn, för det är en elakartad spetälska. Det skall brännas upp i eld.

53. Men om prästen undersöker det och ser, att fläcken inte har brett ut sig på klädesplagget antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn,

54. så skall prästen befalla att man skall tvätta det som angripits och hålla det inlåst i ytterligare sju dagar.

55. Så skall prästen undersöka fläcken efter att det har tvättats, och se, om fläcken inte har förändrat färg och fläcken inte har brett ut sig, så är det orent. Du skall bränna upp det i eld. Det är en frätfläck vare sig det sitter på avigsidan eller på rätsidan.

56. Om prästen undersöker det, och ser att fläcken har bleknat, efter tvättningen, då skall han riva bort det från klädesplagget, eller skinnet eller det som är vävt eller virkat.

57. Om det ännu en gång visar sig på klädesplagget antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn, så är det en fläck som har spritt sig. Det som är angripet skall du bränna upp i eld.

58. Om fläcken på klädesplagget, antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn, går bort när det tvättas, skall det

tvättas en gång till, så blir det rent. 59. Detta är lagen om det klädesplagg som har blivit angripet av spetälska, vare sig det är av ull eller lin, antingen det är vävt eller virkat eller vad som helst som är gjort av skinn, skall de efter denna lag förklaras rena eller orena.

14 Kapitlet

Om rening från spetälskan.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Detta är lagen om den spetälske den dag han skall renas: Han skall föras till prästen. Matt. 8:4. Mark. 1:44. Luk. 5:14, 17:14.

3. Prästen skall gå utanför lägret och undersöka honom, och se, om den spetälske är botad från spetälskans utslag,

4. så skall prästen befalla, att ta två levande rena fåglar för honom som skall renas, cederträ, karmosinrött garn och isop.

5. Prästen skall befalla, att man slaktar den ena fågeln i ett lerkärl över rinnande vatten.

6. Och han skall ta den levande fågeln, cederträet, det karmosinröda garnet och isopen och doppa dem tillsammans med den levande fågeln i den fågelns blod, som blivit slaktad över det rinnande vattnet.

7. Han skall stänka sju gånger på honom som skall renas från spetälskan. Därefter skall han förklara honom ren och släppa den levande fågeln ut över marken.

8. Den som skall renas, skall tvätta sina kläder och raka av allt sitt hår och bada sig i vatten, så blir han ren. Sedan

skall han gå in i lägret men stanna utanför sitt tält i sju dagar. 4 Mos. 12:14.

9. På sjunde dagen skall han raka av allt sitt hår från huvudet, skägget och sina ögonbryn, och allt hår på kroppen skall han raka av. Han skall tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, så blir han ren.

10. På åttonde dagen skall han ta två felfria lamm av hankön och ett årsgammalt felfritt lamm av honkön, tre tiondels fint mjöl till matoffer, blandad med olja, och en log olja.

11. Prästen som utför reningen, skall ställa den som skall renas och dessa ting inför HERREN, vid ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

12. Och prästen skall ta det ena lammet och offra det som ett skuldoffer, tillsammans med tillhörande log av olja. Han skall vifta dem som ett viftoffer inför HERREN.

13. Han skall slakta lammet på samma plats, där man slaktar syndoffret och brännoffret på den heliga platsen. Ty skuldoffret tillhör prästen liksom syndoffret. Det är högheligt. 3 Mos. 7:7.

14. Och prästen skall ta av skuldoffrets blod och stryka på högra örsnibben på den som skall renas och på tummen på hans högra hand och på stortån på hans högra fot.

15. Sedan skall prästen ta av tillhörande log olja hälla i sin vänstra hand

16. och doppa med sitt högra hands finger i den olja, som är i sin vänstra hand, och stänka av oljan med sitt finger sju gånger inför HERREN.

17. Av det som blir över av oljan i hans hand skall prästen stryka på högra örsnibben på den som skall renas och på tummen av hans högra hand och på stortån av hans högra fot, ovanpå skuldoffersblodet.

18. Det som är kvar av oljan i prästens hand skall han hålla på huvudet på den som skall renas. Så skall prästen bringa försoning för honom inför HERREN.

19. Och prästen skall offra syndoffret och bringa försoning för den som skall renas från hans orenhet, och sedan skall han slakta brännoffret.

20. Sedan skall prästen offra brännoffret och matoffret på altaret. Så skall prästen bringa försoning för honom och han blir ren.

21. Om han är fattig och inte har råd med så mycket, då skall han ta ett lamm till skuldoffer som skall viftas för att bringa försoning för honom, och en tiondels fint mjöl, blandat med olja, till matoffer och en log olja, 22. två turturduvor eller två unga duvor, beroende på vad han har råd med. Den ena skall vara till syndoffer och den andra till brännoffer.

23. På den åttonde dagen av sin rening skall han bära detta till prästen, till församlingstältets* ingång inför HERREN. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

24. Och prästen skall ta skuldofferslammet med tillhörande log olja och vifta dem som ett viftoffer inför HERREN.

25. Han skall slakta skuldofferslammet, och prästen skall ta av blodet och stryka på högra örsnibben på den som skall renas, på tummen på hans högra hand och på stortån på hans högra fot.

26. Sedan skall prästen hålla av oljan i sin vänstra hand

27. och med sin högra hands finger skall han stänka av oljan, som han har i sin vänstra hand, sju gånger inför HERREN.

28. Av oljan, som han har i sin hand, skall prästen stryka på högra örsnibben på den som skall renas, och på tummen på hans högra hand och på stortån på hans högra fot, ovanpå skuldoffersblodet.

29. Och det som är kvar av oljan i prästens hand, skall han hålla på huvudet på den som skall renas, för att bringa försoning för honom inför HERREN.

30. Och han skall offra den ena av turturduvorna eller av de unga duvorna, som han kan få tag på,

31. beroende på vad han har råd med, den ena till syndoffer och den andra till brännoffer, tillsammans med matoffret. Så skall prästen bringa försoning för honom som skall renas inför HERREN.

32. Detta är lagen för den som har haft spetälska men inte har råd att skaffa det som hör till hans rening.

33. Och HERREN talade till Mose och till Aron och sade:

34. När ni kommer in i Kanaans land, som jag ger er till egendom, och jag låter en spetälskefläck komma på något hus i det land som är er egendom.

35. Så skall husets ägare gå och tala om det för prästen och säga: Det ser ut som om mitt hus vore angripet av spetälska.

36. Då skall prästen befälla, att de utrymmer huset, innan prästen går in för att undersöka det angripna stället,

för att inte allt som finns i huset skall bli orent. Därefter skall prästen gå in för att undersöka huset.

37. Och han skall undersöka det angripna stället, och se, om fläckarna på husets väggar har grönaktiga eller rödaktiga fördjupningar, som ser ut att ligga djupare än väggytan,

38. då skall prästen gå ut ur huset genom dörren och stänga huset i sju dagar.

39. Prästen skall komma tillbaka på sjunde dagen och undersöka huset. Och se, om det angripna stället på husväggarna har spritt sig,

40. då skall prästen befalla att de river loss de stenar, som är angripna, och kastar dem utanför staden på en oren plats.

41. Man skall skrapa huset överallt på insidan och kasta det avskrapade murbruket på en oren plats utanför staden.

42. Sedan skall man ta andra stenar och sätta dem på de förra stenarnas plats och ta annat murbruk att putsa huset med det.

43. Om fläcken kommer tillbaka och sprider sig i huset, sedan man har tagit bort stenarna, skrapat huset och putsat det,

44. då skall prästen gå och undersöka det. Och se, om fläcken har spridit sig i huset, så är det en elakartad spetälska i huset. Det är orent.

45. Man skall riva ner huset, dess stenar och trävirke och allt murbruk på huset och föra bort allt till en oren plats utanför staden.

46. Om någon har gått in i huset under tiden det var stängt, skall han vara oren ända till kvällen.

47. Den som ligger i huset skall tvätta

sina kläder, och den som äter i huset skall tvätta sina kläder.

48. Men om prästen går in och undersöker huset, och ser att smittan inte har spritt sig i huset, sedan huset blivit putsat, då skall han förklara huset rent, för då är smittan läkt.

49. För att rena huset skall han ta två fåglar, cederträ, karmosinröd ull och isop.

50. Han skall slakta den ena fågeln över ett lerkärl med rinnande vatten.

51. Och han skall ta cederträet, isopen, den karmosinröda ullen och den levande fågeln och doppa alltsammans i den slaktade fågelns blod och det rinnande vattnet och stänka sju gånger på huset.

52. Så skall han rena huset med fågelns blod, med det rinnande vattnet, med den levande fågeln, med cederträet, med isopen och med den karmosinröda ullen.

53. Och han skall släppa den levande fågeln fri utanför staden över öppen mark och bringa försoning för huset, så att det blir rent.

54. Detta är lagen som gäller vid varje angrepp av spetälska och vid skorv,

55. om spetälska på kläder och på hus,

56. om blemmor, utslag och ljusa fläckar,

57. för att man skall kunna avgöra när något är orent eller rent. Detta är lagen om spetälska.

15 Kapitlet

Orena flytningar.

HERREN talade till Mose och till **A**ron och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: När någon man får flytning från sitt kött, så är hans oren på grund av flytningen.

3. Angående hans orenhet genom flytning gäller följande: Vare sig hans kropp avsondrar flytningen eller det tillsluter sig för flytningen, så är han oren.

4. Varje säng, på vilken han som har flytning ligger, skall vara oren, och allt som han sitter på, skall vara orent.

5. Den som rör vid hans säng skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

6. Och den som sätter sig på något, som han med flytningen har suttit på, skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

7. Och den som rör vid hans kropp som har flytning, skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

8. Om han som har flytning spottar på den som är ren, skall denne tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

9. Varje sadel som han med flytningen sitter på när han rider skall vara oren.

10. Var och en som rör vid något som har legat under honom skall vara oren ända till kvällen, och den som bär något av dessa saker skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

11. Var och en som han med flytningen rör vid utan att ha sköljt sina händer i vatten, skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

12. Det lerkärl som han med flytningen

rör vid skall slås sönder, och varje träkärl skall sköljas med vatten.

13. När han med flytningen blir ren från sin flytning, skall han räkna sju dagar sedan han blev ren och tvätta sina kläder och bada sin kropp i rinnande vatten, så blir han ren.

14. På den åttonde dagen skall han ta sig två turturduvor eller två unga duvor och komma inför HERREN till uppenbarelsetältets* ingång och ge dem åt prästen. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

15. Och prästen skall offra dem, den ena till syndoffer och den andra till brännoffer. Så skall prästen bringa försoning för honom inför HERREN för hans flytning.

16. När en man har haft sädesuttömning, skall han bada hela sin kropp i vatten och vara oren ända till kvällen.

17. Alla kläder och allt skinn, som sädesuttömningen kommit på skall tvättas med vatten och vara orent ända till kvällen.

18. När en man har legat med en kvinna, och sädesuttömning har skett, skall de båda bada sig i vatten och vara orena ända till kvällen.

19. När en kvinna har sin flytning och det kommer blod i flytningen från hennes kropp, då skall hon vara oren* i sju dagar, och var och en, som rör vid henne, skall vara oren ända till kvällen. *KJV och KXII: avskild.

20. Allt som hon ligger på under sin månadsrening*, skall vara orent, och allt som hon sitter på, skall vara orent. *KJV och KXII: så länge hon är avsides.

21. Var och en, som rör vid hennes säng, skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

22. Och var och en, som rör vid något, som hon har suttit på, skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

23. Om någon rör vid något på hennes säng eller som hon har suttit på, skall han vara oren ända till kvällen.

24. Om en man ligger med henne och hennes månadsblödning kommer på honom, skall han vara oren i sju dagar, och varje säng, som han ligger på, skall vara oren.

25. Om en kvinna har blödning under en längre tid, utan att det är hennes månadsrening, eller om hon har haft flytning utöver tiden för sin månadsrening, så länge hennes orena flytning varar, gäller samma regler för henne som under tiden för sin månadsrening. Hon är oren.

26. Varje säng som hon ligger på så länge hennes flytning varar, skall gälla samma regler som för det hon ligger på under sin månadsrening, och allt som hon sitter på blir orent liksom under hennes månadsrening.

27. Var och en, som rör vid något av detta blir oren och skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen.

28. Men när hon blir ren från sin flytning, så skall hon räkna sju dagar, och sedan skall hon vara ren.

29. På den åttonde dagen skall hon ta två turturduvor eller två unga duvor och bära dem till prästen, till uppenbarelsetätets* ingång.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

30. Och prästen skall offra den ena till syndoffer och den andra till brännoffer och prästen skall bringa

försoning för henne inför HERREN, för hennes orena flytning.

31. Så skall ni skilja Israels barn från deras orenhet, så att de inte skall dö i sin orenhet när de orenar mitt tabernakel, som är ibland dem. 4 Mos. 5:3.

32. Detta är lagen för den som har flytning och sädesuttömning, så att han därigenom blir oren,

33. och för henne som har sin månadsrening, och för den som har flytning, antingen man eller kvinna och för mannen som ligger med en oren kvinna.

16 Kapitlet

Den stora försoningsdagen.

HERREN talade till Mose, sedan Arons två söner hade dött, de dog när de offrade inför HERREN.

3 Mos. 10:2.

2. HERREN sade till Mose: Säg åt din broder Aron, att han inte när som helst får gå in i helgedomen innanför förlåten, fram till nådastolen som är ovanpå arken, för att han inte skall dö. Ty jag skall uppenbara mig i molnskyn över nådastolen. 2 Mos. 30:10. Hebr. 9:7f.

3. Sålunda skall Aron ha med sig detta in i helgedomen: en ungtjur till syndoffer och med en bagge till brännoffer.

4. Han skall klä sig i den heliga livklädnaden av linne, och ha linnebyxor på sin kropp, och han skall spänna på sig ett bälte av linne och sätta på sig en linneturban. Detta är de heliga kläderna, därför skall han bada sin kropp i vatten, innan han tar dem på sig.

5. Av Israels barns menighet skall han ta två getbockar till syndoffer och en bagge till brännoffer.

6. Aron skall föra fram sin syndoffers-tjur, som är för honom, och han skall bringa försoning för sig och för sitt hus.

7. Han skall ta de två bockarna och ställa dem inför HERREN vid ingången till uppenbarelsetältet¹.

8. Så skall Aron kasta lott om de två bockarna. En lott för HERREN och en lott för fribocken*.

*Hebr: Asasel, dvs. skaffa bort. KJV: flykt-get.

9. Och Aron skall föra fram den bocken som HERRENS lott föll på och offra den som ett syndoffer.

10. Men den bocken, som lotten föll på att vara fribock*, skall levande ställas inför HERREN för att bringa försoning genom den, och sedan skall den sändas i väg ut i öknen som en fribock*.

*Hebr: Asasel, dvs. skaffa bort. KJV: flyktget.

11. Aron skall föra fram sin syndofferstjur, som är för honom, och han skall bringa försoning för sig själv och för sitt hus. Han skall slakta syndofferstjuren, som är för honom själv.

12. Sedan skall han ta ett fyrfat, fullt med glöd från altaret inför HERREN, och sina händer fulla med finstött, välluktande rökelse och bära det innanför förlåten, 2 Mos. 30:34-36.

13. och han skall lägga rökelsen på elden inför HERREN, så att ett moln av rökelse täcker nådastolen, som är på vittnesbördet, för att han inte skall dö.

14. Och han skall ta av tjurens blod och stänka med sitt pekfinger på nådastolen mot öster*, och sju gånger skall han stänka av blodet framför nådastolen med sitt finger. *KXII: framtill.

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

15. Sedan skall han slakta folkets syndoffersbock och bära in dess blod innanför förlåten, och han skall göra med blodet såsom han gjorde med tjurens blod. Han skall stänka på nådastolen och framför nådastolen.

16. Och han skall bringa försoning för helgedomen, på grund av Israels barns orenheter och på grund av deras överträdelser, för alla deras synder. På samma sätt skall han göra med uppenbarelsetältet¹, som är bland dem, mitt ibland deras orenheter.

17. Ingen får vara inne i uppenbarelsetältet¹ från det han går in i helgedomen för att bringa försoning till dess han kommer ut igen, och har bringat försoning för sig själv, för sitt hus och för Israels hela församling.

Luk. 1:9-10. Hebr. 9:7.

18. Sedan skall han gå ut till altaret som står inför HERREN och bringa försoning för det. Han skall ta av tjurens blod och av bockens blod och stryka på altarets horn runt om, 19. och han skall stänka av blodet på det med sitt finger sju gånger, och rena och helga det från Israels barns orenheter.

20. När han har fullbordat försoningen för helgedomen, uppenbarelsetältet¹ och altaret, skall han föra fram den levande bocken.

21. Aron skall lägga båda sina händer på den levande bockens huvud och bekänna över den Israels barns alla missgärningar och alla deras överträdelser, alla deras synder. Han skall lägga dem på bockens huvud och sedan sända i väg honom ut i öknen, genom en

man som är till hands för det.

22. Bocken skall bära alla deras missgärningar på sig ut i ödemarken, och han skall släppa lös bocken ute i öknen.

23. Så skall Aron gå in i uppenbarelsetältet* och ta av sig linnekläderna, som han tog på sig när han gick in i helgedomen, och han skall lämna dem där.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

24. Och han skall bada sin kropp i vatten på helig plats och ta på sig sina egna kläder. Sedan skall han gå ut och offra sitt eget brännoffer och folkets brännoffer och bringa försoning för sig själv och för folket.

25. Fettet från syndoffret skall han bränna upp på altaret.

26. Han som släppte i väg fribocken* skall tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, och därefter får han komma in i lägret.

*Hebr: Asasel, dvs. skaffa bort. KJV: flyktget.

27. Syndofferstjuren och syndoffersbocken, vilkas blod blev inburet till att bringa försoning i helgedomen, skall man föra bort utanför lägret och bränna upp i eld både deras hud, deras kött och deras orenlighet.

3 Mos. 6:30. Hebr. 13:11.

28. Den som bränner upp detta skall tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten, och därefter får han komma in i lägret.

29. Och detta skall vara en evig stadga för er: I sjunde månaden på den tionde* dagen skall ni spåka** era kroppar och inte göra något som helst arbete, varken den som är född i landet eller främlingen som bor ibland er. *yom kippur: den stora försoningsdagen.

**undertrycka sina drifter och behov. 4 Mos. 29:7.

30. Ty på den dagen skall prästen bringa försoning åt er, för att rena er, så att ni kan bli rena från alla era synder inför HERREN. 3 Mos. 23:27.

31. Den skall vara en vilosabbat för er, och ni skall spåka* er. Detta skall vara en evig stadga.

*undertrycka sina drifter och behov.

32. Den präst som har blivit smord och invigd att tjäna som präst i sin fars ställe, skall bringa försoning, och skall klä sig i linnekläderna, de heliga kläderna,

33. och han skall bringa försoning för det allra heligaste och han skall bringa försoning för uppenbarelsetältet* och altaret, och han skall bringa försoning för prästerna och för allt folket i församlingen.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

34. Detta skall vara en evig stadga, så att försoning bringas för Israels barn en gång om året för alla deras synder. Och Aron gjorde så som HERREN hade befallt Mose.

17 Kapitlet

Bestämmelser om slakt av djur.

Förbud att äta blod.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Aron och till hans söner och till alla Israels barn och säg till dem: Detta är vad HERREN har befallt och sagt:

3. Var och en av Israels hus som slaktar ett nötkreatur, eller ett lamm eller en get i lägret eller som slaktar det utanför lägret,

4. och inte för fram det till ingången

av uppenbarelsetältet¹ för att bära fram ett offer åt HERREN framför HERRENS tabernakel, skall det tillräknas honom som blodskuld. Han har utgjutit blod, och mannen skall utrotas ur sitt folk.

5. Därför skall Israels barn föra sina offer, som de slaktar* ute på öppna fältet, fram till HERREN, till uppenbarelsetältets¹ ingång, till prästen, och slakta* dem där som tackoffer** åt HERREN.

*KJV: offerar. **KJV: fredsoffer.

6. Prästen skall stänka blodet på HERRENS altare vid ingången till uppenbarelsetältet¹ och bränna upp fett, till en välbehaglig doft för HERREN. 3 Mos. 3:3.

7. De skall inte längre offra sina offer åt de onda andarna* med vilka de har bedrivit hor. Detta skall vara en evig stadga för dem och deras efterkommande. *KXII: djävlar.

2 Mos. 34:15. 5 Mos. 32:17. 2 Krön. 11:15.

1 Kor. 10:20. 1 Joh. 5:21.

8. Och du skall säga till dem: Var och en av Israels hus eller av främlingarna som bor bland er, som offerar ett brännoffer eller ett slaktoffer

9. och inte bär fram det till ingången av uppenbarelsetältet¹ för att offra det åt HERREN, den mannen skall utrotas från sitt folk.

10. Var och en av Israels hus eller av de främlingar som bor ibland er, som äter något blod, skall jag vända mitt ansikte mot den som förtär blodet och utrota honom från hans folk.

3 Mos. 3:17, 7:26-27. 5 Mos. 12:16. Apg. 15:20f.

11. Ty kroppens liv är i blodet, och jag har gett er det till altaret, till att bringa försoning för era själar. För

det är blodet som bringar försoning för själen. Hebr. 9:22.

12. Därför sade jag till Israels barn: Ingen av er* skall äta blod, och inte heller främlingen som bor bland er, skall äta blod. *KXII och KJV: själ.

13. Var och en av Israels barn eller av främlingarna som bor bland er som under jakten faller ett djur eller en fågel som får ätas, skall låta blodet rinna ut och täcka över det med jord.

14. Ty varje kropps liv är i dess blod, och det utgör dess liv. Därför sade jag till Israels barn: Ni skall inte äta blodet från något kött, ty varje kropps liv är dess blod. Var och en som äter det skall utrotas.

1 Mos. 9:4.

15. Var och en*, som äter ett självdött djur eller det som är rivet av vilddjur, vare sig han är född i landet eller en främling, skall tvätta sina kläder och bada sig i vatten och vara oren ända till kvällen, sedan är han ren.

*KXII och KJV: själ. 2 Mos. 22:31.

16. Men om han inte tvättar sina kläder och inte badar sin kropp, skall han bära på sin missgärning.

18 Kapitlet

Lagar om sexuella förbindelser.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: Jag är HERREN, er Gud.

3. Ni skall inte göra som man gör i Egyptens land, där ni har bott, och ni skall inte göra som man gör i Kanaans land, dit jag skall föra er,

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

och inte heller skall ni vandra efter deras stadgar.

4. Mina bud* skall ni följa, och mina stadgar skall ni hålla och vandra efter dem. Jag är HERREN, er Gud. *KJV: domslut. KXII: rätter.

5. Och ni skall hålla mina stadgar och mina lagar. Ty den som gör efter dem, han skall leva genom dem. Jag är HERREN. Neh. 9:29. Hes. 20:11.

Luk. 10:28. Rom. 10:5. Gal. 3:12.

6. Ingen skall närma sig någon som är hans nära släkting för att blotta dennes nakenhet. Jag är HERREN.

7. Du skall inte blotta din fars och din mors nakenhet. Hon är din mor. Du skall inte blotta hennes nakenhet.

1 Mos. 19:33. Hes. 22:10.

8. Du skall inte blotta din fars hustrus nakenhet, för det är din fars nakenhet. 1 Mos. 35:22. 3 Mos. 20:11.

5 Mos. 22:30, 27:20. 2 Sam. 16:22. 1 Kor. 5:1.

9. Din systers nakenhet, som är din fars dotter eller din mors dotter, vare sig hon är född hemma eller född ute, deras nakenhet skall du inte blotta.

5 Mos. 27:22. 2 Sam. 13:14. Hes. 22:11.

10. Du skall inte blotta din sondotters eller dotterdotters nakenhet, för det är din egen nakenhet.

11. Nakenheten hos dottern till din fars hustru, född av din far och som är din syster, hennes nakenhet skall du inte blotta.

12. Du skall inte blotta din fars systers nakenhet, för hon är nära släkting till din far. 3 Mos. 20:19.

13. Du skall inte blotta din mors systers nakenhet, för hon är nära släkting till din mor.

14. Du skall inte blotta din fars brors nakenhet, du skall inte närma dig hans fru, för hon är din faster.

15. Du skall inte blotta din svärdotters

nakenhet. Hon är din sons hustru, du skall inte blotta hennes nakenhet.

1 Mos. 38:16f. 3 Mos. 20:12. Hes. 22:11.

16. Du skall inte blotta din brors hustrus nakenhet, för det är din brors nakenhet. 3 Mos. 20:21. Mark. 6:18.

17. Du skall inte blotta en kvinnas och hennes dotters nakenhet, inte heller ta hennes sondotter eller dotterdotter för att blotta deras nakenhet, för de är hennes nära släktingar, det vore en skam.

18. Du skall inte ta till hustru en kvinna som är syster till din hustru, så att du skapar strid genom att du blottar hennes nakenhet medan den andre fortfarande lever.

19. Du skall inte närma dig en kvinna för att blotta hennes nakenhet, så länge hon är oren under sin månadsrening. 3 Mos. 20:18.

20. Du skall inte ligga med din nästas hustru, så att du blir oren genom henne. 2 Sam. 11:4.

21. Du skall inte låta något av dina barn gå genom elden för Molok*, inte heller skall du vanhelga din Guds namn. Jag är HERREN.

*avgud som barn offrades till. 3 Mos. 20:2.

5 Mos. 12:31, 18:10. 2 Kon. 23:10. Jer. 7:31, 32:35.

22. Och du skall inte ligga med en man som en man ligger med en kvinna, det är avskyvärt.

3 Mos. 20:13. Rom. 1:27. 1 Kor. 6:9. 1 Tim. 1:10.

23. Du skall inte heller ligga med något djur, så att du genom det orenar dig. Inte heller skall en kvinna ställa sig framför ett djur för att para sig med det. Det är avskyvärt. 2 Mos. 22:19. 3 Mos. 20:15-16. 5 Mos. 27:21.

24. Ni skall inte orena er med något av detta, ty med allt sådant har de hednafolk orenat sig som jag driver undan för er.

25. Och landet är orenat, därför hemsöker jag det för sin syndfullhet, och landet självt spy ut sina invånare.

Jes. 24:5.

26. Ni skall därför hålla mina stadgar och mina bud*, och inte göra någon av dessa avskyvärdheter, varken den som är född i landet eller en främling som bor ibland er.

**KJV: domslut. KXII: rätter.*

27. Ty alla dessa avskyvärdheter har landets inbyggare gjort, de som var där före er, och landet har blivit orenat,

28. så att landet inte spy ut er också, när ni orenar det, liksom det har spytt ut det folk som var före er.

29. Ty var och en som gör någon av dessa avskyvärdheter, de människor* som gör sådant, skall utrotas ur sitt folk. **KXII och KJV: själar.*

30. Håll därför mina stadgar, så att ni inte tar efter någon av de avskyvärda seder, som man har gjort före er, så att ni inte gör er orena genom dem. Jag är HERREN, er Gud.

19 Kapitlet

Helighetsregler.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barns hela menighet och säg till dem: Ni skall vara heliga, ty jag, HERREN, er Gud, är helig.

3 Mos. 11:44.

3. Var och en av er skall vörda* sin mor och sin far och hålla mina sabbater. Jag är HERREN, er Gud.

**KXII och KJV: frukta. 2 Mos. 20:8f.*

4. Ni skall inte vända er till avgudar

och inte heller skall ni göra gjutna gudar åt er. Jag är HERREN, er Gud.

2 Mos. 20:3-5, 34:17. 3 Mos. 26:1.

5. Om ni offrar tackoffer* åt HERREN, skall ni offra det så, att ni behagar** honom. **KJV: fredsoffer.*

***KJV: offra det av eran egna vilja.*

6. Det skall ätas på samma dag som ni offrar det eller dagen därpå. Om något blir kvar till tredje dagen skall det brännas upp i eld. *3 Mos. 7:16f.*

7. Om det äts på tredje dagen, är det vederstyggligt och blir inte mottaget.

3 Mos. 7:18.

8. Därför så skall var och en som äter av det bära sin missgärning, för att han har vanhelgat det som var helgat åt HERREN. Den personen* skall utrotas ur sitt folk. **KXII och KJV: själen.*

9. När ni bärgar skörden i ert land, skall du inte skörda till den yttersta kanten av din åker, och inte heller plocka upp ströaxen efter din skörd.

3 Mos. 23:22. 5 Mos. 24:19f. Rut. 2:2f.

10. Du skall inte göra någon efterskörd i din vingård, inte heller plocka upp nerfallna druvor. Du skall lämna kvar det åt den fattige och åt främlingen. Jag är HERREN, er Gud.

11. Ni skall inte stjäla, inte ljuga och inte heller lura varandra.

2 Mos. 20:15f. Ef. 4:25f. Kol. 3:9.

12. Ni skall inte svära falskt vid mitt namn, och du skall inte heller vanhelga din Guds namn. Jag är HERREN. *2 Mos. 20:7. 5 Mos. 5:11.*

Matt. 5:33f. Jak. 5:12.

13. Du skall inte bedra din nästa och inte heller råna honom. Du skall inte hålla inne arbetarens lön över natten till morgonen.

5 Mos. 24:15. Jer. 22:13. Jak. 5:4.

14. Du skall inte förbanna en dö, och inte lägga något framför en blind

som han kan falla över, utan du skall frukta din Gud. Jag är HERREN.

⁵ Mos. 27:18.

15. Ni skall inte handla orätt i domen. Du skall inte ta hänsyn till om någon är fattig och inte heller ära den mäktige, utan du skall döma din nästa med rättvisa*. *KJV: rättfärdighet.

2 Mos. 23:3. 5 Mos. 1:17, 16:19. Ords. 24:23f. Jak. 2:9.

16. Du skall inte gå med förtal bland ditt folk, och du skall inte heller stå efter* din nästas blod. Jag är HERREN. *KXII och KJV: emot.

17. Du skall inte hata din bror i ditt hjärta. Du skall tillrättavisa din nästa, så att du inte drar synd över dig för hans skull.

Matt. 18:15. Luk. 17:3. 1 Joh. 2:9f. 3:15.

18. Du skall inte hämnas och inte hysa agg mot någon av ditt folk, utan du skall älska din nästa så som dig själv. Jag är HERREN. Matt. 5:43f. 22:39.

Mark. 12:31. Luk. 10:27. Rom. 12:19. Gal. 5:14.

1 Tess. 5:15. 1 Petr. 3:9. Jak. 2:8.

19. Ni skall hålla mina stadgar. Du skall inte låta din boskap para sig med djur av annat slag. Du skall inte så i din åker två* slags säd och inte heller skall du ta på dig kläder som är en blandning av lin och ull.

*KXII och KJV: blandad säd. 5 Mos. 22:9f.

20. Om en man ligger med en kvinna och sädesuttömning har skett, och hon är en slavinna, trolovad med en annan man och hon inte har blivit friköpt och inte heller frigiven, så skall de straffas, men de skall inte dödas, eftersom hon inte var fri.

21. Han skall föra fram sitt skuldoffer inför HERREN till uppenbarelsetältets* ingång, en skuldoffersbagg.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

22. Och prästen skall bringa försoning

för honom med skuldoffersbaggen inför HERREN för den synd, som han har begått, och han skall få förlåtelse för den synd som han har begått.

23. När ni kommer in i landet och planterar alla sorters fruktträd då skall ni anse deras frukt som oomskuren. I tre år skall ni anse dem som oomskurna och inte äta av dem.

24. Men i fjärde året skall all deras frukt helgas åt HERREN till tacksägelse.

25. Och i femte året skall ni äta deras frukt, att de skall ge större avkastning åt er. Jag är HERREN, er Gud.

26. Ni skall inte äta något med blod i. Ni skall inte befatta er med trolldom och inte heller ge akt på särskilda tider. 3 Mos. 3:17, 17:10.

5 Mos. 12:16, 18:10. Apg. 15:20.

27. Ni skall inte raka någon rund plätt* på ert huvud, och inte heller skall du stympa** kanten av ditt skägg. 3 Mos. 21:5. 5 Mos. 14:1.

*hårlos fläck på hjässan.

**förbudet avser att inte kopiera hedniska riter.

28. Ni skall inte rista något märke på er kropp för någon som är död och inte heller tatuera några märken på er. Jag är HERREN. 5 Mos. 14:1.

29. Du skall inte vanära din dotter så att du förorsakar att hon blir en sköka, för att landet inte skall falla i otukt och bli uppfyllt med ondska.

30. Mina sabbater skall ni hålla och vörda min helgedom. Jag är HERREN.

31. Ni skall inte vända er till andebesvärjare inte heller uppsöka spåmän, så att ni orenar er genom dem. Jag är HERREN, er Gud.

3 Mos. 20:6, 27. 5 Mos. 18:11.

1 Sam. 28:7. Jes. 8:19.

32. Du skall resa dig upp för den som har grått hår, och visa heder inför den gamle, och du skall frukta din Gud. Jag är HERREN. 1 Tim. 5:1-2.

33. Om en främling bor hos dig i ert land, så skall ni inte förtrycka honom. 2 Mos. 22:21, 23:9.

34. Främlingen som bor hos er skall ni behandla som en infödd ibland er. Du skall älska honom som dig själv, för ni var ju själva främlingar i Egyptens land. Jag är HERREN, er Gud. 5 Mos. 10:19.

35. Ni skall inte handla orätt när ni dömer, i längdmått, vikt eller rymdmått. 5 Mos. 25:13. Ords. 11:1, 16:11, 20:10.

36. Rätt våg, rätta vikter, rätt efa, rätt hinmätt skall ni ha. Jag är HERREN, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land.

37. Därför skall ni hålla alla mina stadgar och alla mina bud* och följa dem. Jag är HERREN.

*KJV: domslut. KXII: rätter.

20 Kapitlet

Straffbestämmelser.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Säg till Israels barn: Var och en av Israels barn eller av främlingarna som bor i Israel, som ger någon av sina barn åt Molok, skall sannerligen dödas. Folket i landet skall stena honom med stenar. 3 Mos. 18:21. Ps. 106:37.

3. Och jag skall vända mitt ansikte mot den mannen, och utrota honom ur hans folk, eftersom han gav någon av sina barn åt Molok, för att ore-

na min helgedom och vanhelga mitt heliga namn.

4. Om folket i landet skulle blunda för den mannen, när han ger någon av sina barn åt Molok, så att de inte dödar honom,

5. så skall jag vända mitt ansikte mot den mannen och mot hans släkt och utrota honom ur hans folk, och alla dem som följer efter honom för att bedriva horeri med Molok.

6. Om någon vänder sig till de dödas andar* och till spåmän för att i horeri följa efter dem, så skall jag vända mitt ansikte mot den människan** och utrota honom ur hans folk. *spiritism. **KXII och KJV: själ. 3 Mos. 19:31. 5 Mos. 18:11.

7. Ni skall helga er och vara heliga, ty jag är HERREN, er Gud. 3 Mos. 11:44, 19:2. 1 Petr. 1:16.

8. Ni skall hålla mina stadgar och göra efter dem. Jag är HERREN, som helgar er.

9. Var och en som förbannar sin far eller sin mor, skall sannerligen dödas. Han har förbannat sin far eller sin mor, hans blod skall komma över honom. 2 Mos. 21:17. 5 Mos. 27:16. Ords. 20:20. Matt. 15:4.

10. Om någon begår äktenskapsbrott med en annan mans hustru skall han som begår äktenskapsbrott med sin nästas hustru döden dö, både äktenskapsbrytaren och äktenskapsbryterskan. 2 Mos. 20:14. 5 Mos. 5:18, 22:22. Matt. 5:27. Joh. 8:4-5.

11. Om någon ligger med sin fars hustru, blottar han sin fars nakenhet. De skall båda döden dö. Deras blod skall komma över dem. 3 Mos. 18:8. 5 Mos. 27:20.

12. Om någon ligger hos sin svärdotter, så skall de båda döden dö. De har

gjort något avskyvärt. Deras blod skall komma över dem.

3 Mos. 18:15.

13. Om en man ligger med en annan man som med en kvinna, så har de båda gjort något avskyvärt. De skall döden dö. Deras blod skall komma över dem.

3 Mos. 18:22.

14. Om en man tar en kvinna och dessutom hennes mor till hustru, så är det en skändlighet. Man skall bränna upp både honom och dem i eld, för att inte någon skändlighet skall finnas bland er.

3 Mos. 18:17.

15. Om en man har könsungädda med ett djur, så skall han döden dö. Djuret skall ni också döda.

3 Mos. 18:23.

16. Om en kvinna närmar sig ett djur för att para sig med det, så skall du döda både kvinnan och djuret. De skall döden dö. Deras blod skall komma över dem.

17. Om en man tar sin syster, som är sin fars dotter eller sin mors dotter, och ser hennes nakenhet och hon ser hans nakenhet, är det en skamlig gärning. De skall utrotas inför sitt folks åsyn. Han har blottat sin systers nakenhet. Han skall bära sin missgärning.

18. Om en man ligger hos en kvinna under hennes månadsrening och blottar hennes nakenhet, så avtäckar han hennes brunn, och hon blottar sin blods källa, så skall de båda utrotas ur sitt folk.

19. Du skall inte blotta din mors systers eller din fars systers nakenhet. Ty den som gör det, avtäckar sin nära blodsförvants nakenhet. De skall bära deras missgärning.

3 Mos. 18:12-13.

20. Om en man ligger med sin farbrors hustru, han blottar sin farbrors nakenhet. De skall bära sin synd. De skall dö barnlösa.

3 Mos. 18:14.

21. Om någon tar sin brors hustru, så är det en oren handling. Han har blottat sin brors nakenhet. Barnlösa skall de förbli.

3 Mos. 18:16.

22. Ni skall hålla alla mina stadgar och alla mina lagar* och göra efter dem, för att landet dit jag för er att bo i, inte skall spy ut er.

*KXII: rätter. KJV: domslut. 3 Mos. 18:25, 28.

23. Ni skall inte följa sederna hos det folk som jag driver undan för er, för de gjorde allt sådant, och därför fick jag avsky för dem.

24. Men jag har sagt till er: Ni skall ärva deras land, och jag skall ge er det till arvedel. Det är ett land, som flyter av mjölk och honung. Jag är HERREN, er Gud, som har avskilt er från andra folk.

25. Ni skall göra skillnad mellan rena och orena djur och mellan rena och orena fåglar, och ni skall inte göra er själva avskyvärda genom fyrfotad djur eller fågel, eller genom någon sorts kräddjur som kryper på marken, som jag har avskilt från er som orena.

3 Mos. 11:2f. 5 Mos. 14:3f.

26. Ni skall vara heliga för mig, ty jag, HERREN, är helig, och jag har avskilt er från andra folk, för att ni skall tillhöra mig.

27. En man eller kvinna, som har en ande från en död* eller som befattar sig med spådom** skall dödas. Man skall stena dem. Deras blod skall komma över dem.

*spiritism.

**alt. övers.: som är trollkarl, häxa.

3 Mos. 19:31, 20:6. 5 Mos. 18:10f. 1 Sam. 28:7.

21 Kapitlet

Stadgar för prästerna.

HERREN sade till Mose: Tala till prästerna, Arons söner, och säg till dem: Ingen präst skall orena sig genom någon död bland sitt folk,

2. med undantag av hans nära anhöriga, hans mor, hans far, hans son, hans dotter, hans bror,

4 Mos. 6:6f.

3. och hans syster, om hon var jungfru och stod honom nära, och inte hade någon man. För hennes skull får han orena sig.

4. Han får inte orena sig, eftersom han är ledare bland sitt folk så att han blir ohelig.

5. De skall inte raka sig skalliga på någon del av sitt huvud, inte heller raka av kanten av sitt skägg eller rista något märke på sin kropp.

3 Mos. 19:27. Hes. 44:20.

6. De skall vara helgade åt sin Gud och inte vanhelga sin Guds namn. Ty de bär fram HERRENS eldoffer, och deras Guds bröd, därför skall de vara heliga.

7. De skall inte ta till hustru en sköka eller en kvinna som är vanärad, och de skall inte heller ta en kvinna som är förskjuten av sin man. Ty prästen är helgad åt sin Gud.

8. Därför skall du akta honom helig, ty han bär fram din Guds bröd. Han skall vara helig för dig, ty jag, HERREN, som helgar er, är helig.

9. Om en prästs dotter vanäras sig genom att bedriva otukt, så vanhelgar hon sin far. Hon skall brännas upp i eld.

10. Den som är överstepräst bland sina bröder, som har fått smörjelseoljan utgjuten på sitt huvud och som är invigd till att bära prästkläderna, skall inte blotta sitt huvud och inte riva sönder sina kläder.

3 Mos. 10:6.

11. Han skall inte gå in till någon död, och inte orena sig, varken genom sin far eller sin mor.

12. Han skall inte heller gå ut ur helgedomen inte heller vanhelga sin Guds helgedom, ty invigningen av sin Guds smörjelseolja är över honom. Jag är HERREN.

13. Han skall ta sig en jungfru till hustru.

Hes. 44:22.

14. Han skall inte ta en änka eller en frånskild kvinna eller en vanärad eller en sköka, utan en jungfru av sitt eget folk skall han ta till hustru,

15. så att han inte vanhelgar sin säd bland sitt folk, ty jag är HERREN, som helgar honom.

16. Och HERREN talade till Mose och sade:

17. Tala till Aron och säg: Ingen av dina avkomlingar* i kommande släktled, som har något lyte, skall träda fram att offra sin Guds bröd.

*KXII och KJV: din säd.

18. Ty vilken man det än är som har något lyte får inte träda fram, vare sig blind eller lam eller vanställd i ansiktet eller som har någon lem för lång,

19. eller en man som har brutit sin fot eller brutit sin hand,

20. eller är puckelryggig eller dvärg eller har fel på ögat, eller har skabb eller annat utslag, eller har skadade testiklar.

21. Ingen man av prästen Arons

efterkommande som har ett lyte får träda fram att offra HERRENS eldsoffer. Han har ett lyte, han skall inte träda fram att offra sin Guds bröd.

22. Han får äta av sin Guds bröd, både det allraheligaste och det heliga,

4 Mos. 18:8f.

23. dock får han inte gå in till förlåten, och inte heller träda fram till altaret, eftersom han har ett lyte, så att han inte vanhelgar min helgedom*. Ty jag är HERREN, som helgar dem. *KJV: helgedomar.

24. Och Mose talade detta till Aron och till hans söner och till alla Israels barn.

22 Kapitlet

Ytterligare föreskrifter för prästerna och om djuroffer.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Aron och till hans söner att de skall hålla sig borta från Israels barns heliga gåvor, så att de inte vanhelgar mitt heliga namn med det som de helgar åt mig. Jag är HERREN.

3. Säg till dem: Var och en av alla era avkomlingar i kommande släktled, som medan han är oren, kommer nära de heliga gåvor som Israels barn helgar åt HERREN, den människan* skall utrotas ur min åsyn. Jag är HERREN.

*KXII: hans själ.

4. Var och en av Arons avkomlingar* som är spetälsk eller har flytning, skall inte äta av de heliga gåvorna förrän han blir ren. Och var och en som rör vid något som har blivit orent genom en död, eller en man

som haft sädesuttömning,

*KXII och KJV: säd. 3 Mos. 15:3, 16.

5. eller vem som helst som har rört vid ett kryp som förorsakar orenhet, eller vid en människa som han blir oren av, oavsett vilken orenhet han har,

6. den människa* som har rört vid något sådant, skall vara oren ända till kvällen, och får inte äta av de heliga offren utan att han har badat sin kropp i vatten. *KXII: vilken själ.

7. Och när solen har gått ned, är han ren. Sedan får han äta av de heliga gåvorna, därför att det är hans mat.

8. Ett självdött eller ihjälrivet djur skall han inte äta, så att han blir oren genom det. Jag är HERREN.

3 Mos. 7:24, 17:15. Hes. 44:31.

9. Och de skall hålla mina stadgar, så att de inte bär synd för det och dör på grund av det, om de vanhelgar det. Jag är HERREN, som helgar dem.

10. Ingen obehörig får äta av det heliga. En som tillfälligt bor hos prästen eller en daglönare* får inte äta av det heliga.

*person som har tillfälligt arbete.

11. Men om prästen köper en människa* för sina pengar, får denne äta av det, liksom den som är född i hans hus. De får äta av hans mat.

*KXII och KJV: själ.

12. Om en prästs dotter gifter sig med en utomstående, skall hon inte äta av det heliga offergåvorna.

13. Men om prästens dotter blir änka eller skild och inte har några barn och kommer tillbaka till sin fars hus, får hon äta av sin fars mat så som i sin ungdom. Men ingen obehörig skall äta av den.

14. Om någon omedvetet äter av det heliga, skall han lägga till en femte del och ersätta prästen det heliga.

3 Mos. 5:16.

15. De skall inte vanhelga de heliga gåvor som Israels barns offerar åt HERREN

16. eller dra skuld och missgärning över dem, när de äter deras heliga gåvor, ty jag är HERREN som helgar dem.

17. Och HERREN talade till Mose och sade:

18. Tala till Aron och till hans söner och till alla Israels barn och säg till dem: Var man av Israels hus eller av främlingarna i Israel som vill bära fram sin offergåva för något löftesoffer eller något frivilligt offer, som de vill offra åt HERREN som brännoffer,

19. för att det skall bli välbehagligt*, skall ni offra en felfri hane, av nötboskapen, av fåren eller av getterna. *KJV: av er fria vilja skall ni offra.

20. Ni skall inte offra något som har lyte, ty ni blir inte välbehagliga genom det. 5 Mos.15:21, 17:1. Mal. 1:8f.

21. Och var och en som vill bära fram ett tackoffer* åt HERREN, för att uppfylla ett löfte, eller ett frivilligt offer av nötboskapen eller av fåren, så skall det vara felfritt för att bli välbehagligt. Inget lyte får finnas på det. *KJV: fredsoffer. Mal. 1:8f.

22. Det som är blint eller brutet eller stympat eller sårigt eller som har utslag eller skabb skall ni inte offra åt HERREN. Ni skall inte heller lägga sådant på altaret för att offra eldsoffer åt HERREN.

23. Ett djur av nötboskapen eller ett får, som har en lem för stor, eller för liten, kan du offra som frivilligt offer, men som löftesoffer blir det inte välbehagligt.

24. Och ni skall inte offra det åt HERREN vars testiklar har blivit klämda, krossade, avslitna eller

bortskurna, inte heller skall ni offra något sådant i ert land.

25. Inte heller av en främlings hand skall ni bära fram något sådant som Guds bröd, ty de är skadade, de har ett lyte. Genom sådana blir ni inte välbehagliga.

26. Och HERREN talade till Mose och sade:

27. När en kalv eller ett lamm eller en killing har fötts, skall den stanna hos sin mor i sju dagar. Men från den åttonde dagen och därefter är det välbehagligt som eldsoffer åt HERREN.

28. Ni skall inte slakta vare sig ko eller ett får på samma dag som dess unge. 5 Mos. 22:6.

29. Om ni vill offra ett tackoffer åt HERREN, skall ni offra det på ett sådant sätt att ni blir välbehagliga*.

*KJV: offra det av er egen fria vilja.

30. Det skall ätas upp samma dag. Ni skall inte lämna kvar något till nästa morgon. Jag är HERREN. 3 Mos. 7:15.

31. Därför håll mina bud och gör efter dem. Jag är HERREN.

32. Ni skall inte heller vanhelga mitt heliga namn, ty jag skall hållas helig bland Israels barn. Jag är HERREN som helgar er,

33. som har fört er ut ur Egyptens land, för att vara er Gud. Jag är HERREN.

23 Kapitlet

Stadgar för högtiderna.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till

dem: När det gäller HERRENS högtider, som ni skall utlysa som heliga sammankomster, så är detta mina högtider.

3. Sex dagar skall du arbeta, men den sjunde dagen är vilosabbat, en helig sammankomst. Då skall ni inte utföra något arbete. Det är HERRENS sabbat, var ni än bor.

2 Mos. 20:8, 23:12, 31:13-15. 5 Mos. 5:12f.

4. Dessa är HERRENS högtider, heliga sammankomster, som ni skall utlysa på deras bestämda tider.

5. På fjortonde dagen i första månaden, på kvällen är HERRENS påsk.

2 Mos. 12:18. 23:15. 4 Mos. 28:16. 5 Mos. 16:1.

6. Och på den femtonde dagen i samma månad är HERRENS osyrade bröds högtid. I sju dagar skall ni äta osyrat bröd.

7. På den första dagen skall ni hålla helig sammankomst. Ni skall inte utföra något fysiskt arbete på den dagen.

8. Ni skall offra eldsoffer åt HERREN i sju dagar och på den sjunde dagen skall en helig sammankomst hållas, då skall ni inte utföra något fysiskt arbete.

9. Och HERREN talade till Mose och sade:

10. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land, som jag ger er, och ni bärgar in dess skörd, så skall ni bära den första kärven av er skörd till prästen.

11. Han skall vifta den kärven inför HERREN, så att ni blir välbehagliga genom det. Dagen efter sabbaten skall prästen vifta den.

12. Och på den dagen, då han viftar kärven skall ni offra ett felfritt årsgammalt lamm* till brännoffer åt HERREN. *KJV: hanlamm.

13. Det tillhörande matoffret skall bestå av två tiondelar fint mjöl, blandat med olja, ett eldsoffer åt HERREN till en välbehaglig doft. Det tillhörande drickoffret skall bestå av en fjärdedels hin* vin.

*dvs. 1,5 liter.

14. Ni skall inte äta, varken bröd eller rostade ax eller korn av grönskuren säd förrän den dagen, då ni har burit fram er offergåva åt er Gud. Det skall vara en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

15. Och ni skall räkna sju hela sabbater* från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram viftofferskärven, *sju hela veckor.

16. Ni skall räkna 50 dagar till och med dagen efter den sjunde sabbaten. Då skall ni bära fram ett nytt matoffer åt HERREN.

17. Från de platser där ni bor skall ni bära två bröd till viftoffer, bakade med surdeg, av två tiondels fint mjöl. De är förstlingsgröda åt HERREN.

18. Och tillsammans med brödet skall ni föra fram sju felfria årsgamla lamm, en ungtjur och två baggar. De skall vara brännoffer åt HERREN, med tillhörande matoffer och drickoffer. Det är ett eldsoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.

19. Dessutom skall ni offra en getabock till syndoffer och två årsgamla lamm till tackoffer*.

*KJV: fredsoffer.

20. Prästen skall vifta dem tillsammans med förstlingsbröden som ett viftoffer inför HERREN, tillsammans med de båda lamm. De skall vara helgade åt HERREN och tillhöra prästen.

21. På samma dag skall ni utlysa en helig sammankomst. Ni skall inte utföra något fysiskt arbete. Detta skall vara en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

22. När ni bärgar in skörden av ert land, skall du inte skörda intill yttersta kanten av din åker, och någon axplockning efter din skörd skall du inte göra. Du skall lämna detta kvar åt den fattige och åt främlingen. Jag är HERREN, er Gud.

3 Mos. 19:9f. 5 Mos. 24:19.

23. HERREN talade till Mose och sade:

24. Tala till Israels barn och säg: På första dagen i sjunde månaden skall ni hålla sabbat, en minnesdag då ni stöter i basun, en helig sammankomst.

4 Mos. 29:1.

25. Då skall ni inte utföra något fysiskt arbete, men ni skall offra eldsoffer åt HERREN.

26. Och HERREN talade till Mose och sade:

27. Också på den tionde dagen i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då skall ni hålla en helig sammankomst och ni skall späka* er och offra eldsoffer åt HERREN.

*undertrycka sina drifter och behov.

3 Mos. 16:3f. 4 Mos. 29:7.

28. Ni skall inte utföra något arbete på denna dag, ty det är en försoningsdag, till att bringa försoning för er inför HERREN, er Gud.

29. Ty var och en* som inte späker** sin kropp på den dagen skall utrotas ur sitt folk. *KJV: själ.

**undertrycka sina drifter och behov.

30. Och var och en* som utför något arbete på denna dag, honom* skall jag utrota ur hans folk. *KJV: själ.

31. Ni skall inte utföra något slags

arbete. Detta skall vara en evig stadga för er genom alla släktled, var ni än bor.

32. En vilosabbat skall den vara för er, och ni skall späka* era kroppar**. På nionde dagen i månaden från kvällen skall ni hålla er sabbat, från kväll till kväll. *undertrycka sina drifter och behov.

**KJV: själar.

33. Och HERREN talade till Mose och sade:

34. Tala till Israels barn och säg: På femtonde dagen i samma månad, den sjunde, är det lövhyddohögtid i sju dagar åt HERREN. 4 Mos. 29:12f.

5 Mos. 16:13. Neh. 8:14. Joh. 7:2f.

35. På den första dagen skall vara en helig sammankomst. Då skall ni inte utföra något fysiskt arbete.

36. I sju dagar skall ni offra eldsoffer åt HERREN. På den åttonde dagen skall ni hålla en helig sammankomst och ni skall offra ett eldsoffer åt HERREN. Det är en högtidsförsamling. Då skall ni inte utföra något fysiskt arbete.

37. Dessa är HERRENS högtider, som ni skall utlysa såsom heliga sammankomster, till att offra eldsoffer åt HERREN, brännoffer, matoffer, slaktoffer och drickoffer, vart och ett på sin bestämda dag.

38. Detta förutom HERRENS sabbater och förutom era gåvor och förutom alla era löftesoffer och förutom alla era frivilliga offer, som ni ger åt HERREN.

39. På den femtonde dagen i sjunde månaden, när ni har samlat in landets skörd, skall ni hålla HERRENS högtid i sju dagar. På första dagen är det sabbat, och på åttonde dagen är det också sabbat.

40. Och på den första dagen skall ni ta frukter av de finaste träd,

palmkvistar, och grenar av lummiga träd och av pilträd från bäcken och ni skall glädja er i sju dagar inför HERREN, er Gud. Neh. 8:14.

41. Och ni skall fira denna högtid som en högtid åt HERREN sju dagar om året. Detta skall vara en evig stadga för er genom alla släktled. Ni skall fira den i sjunde månaden.

42. Sju dagar skall ni bo i lövhyddor. Alla de som är födda israeliter skall bo i lövhyddor,

43. för att era efterkommande skall veta, att jag lät Israels barn bo i lövhyddor, då jag förde dem ut ur Egypten. Jag är HERREN, er Gud.

44. Så talade Mose till Israels barn om HERRENS högtider.

24 Kapitlet

*Stadgar om den heliga ljusstaken
och om skådebröden. Strafflagar.*

HERREN talade till Mose och sade:

2. Befall Israels barn att bära till dig ren olja av stötta oliver till belysning, så att lamporna kan brinna hela tiden. 2 Mos. 27:20.

3. Utanför vittnesbördets förlåt, i uppenbarelsetältet* skall Aron ständigt sköta den från kvällen till morgonen inför HERREN. Detta skall vara en evig stadga för er genom alla släktled.

*KXII: vittnesbördets tabernakel. 2 Mos. 27:21.

4. Han skall ständigt sköta lamporna på den gyllene ljusstaken, inför HERREN.

5. Du skall ta fint mjöl och av det baka tolv kakor. Varje kaka skall bestå av två tiondelar.

2 Mos. 25:30.

6. Du skall lägga upp dem i två rader, med sex i varje rad, på det förgyllda bordet inför HERREN. 1 Sam. 21:6.

7. Och på varje rad skall du lägga ren rökelse, för att det skall vara på brödet som en påminnelse, ett eldsoffer åt HERREN.

8. På varje sabbatsdag skall han alltid lägga fram dem inför HERREN, från Israels barn till ett evigt förbund.

9. Och de skall tillhöra Aron och hans söner. De skall äta det på helig plats ty de är hans allraheligaste av HERRENS eldsoffer till en evig rätt.

10. En son till en israelitisk kvinna, som hade en egyptisk far, gick ut bland Israels barn. Den israelitiska kvinnans son och en israelitisk man kom i strid med varandra i lägret.

11. Och den israelitiska kvinnans son smädade Namnet* och förbannade det. Då förde de fram honom till Mose. Och hans mor hette Selomit, dotter till Dibri av Dans stam. *HERRENS namn.

12. De satte honom i förvar, till dess de fick ett svar från HERRENS mun.

4 Mos. 15:34.

13. Och HERREN talade till Mose och sade:

14. För ut honom som förbannade utanför lägret, och lät alla de som hörde det lägga sina händer på hans huvud och hela menigheten skall stena honom. 5 Mos. 17:7.

15. Du skall tala till Israels barn och säga: Var och en som förbannar sin Gud skall bära sin synd.

16. Och den som smädar HERRENS namn skall döden dö. Hela menigheten skall stena honom, var sig det är en främling eller en som är född i landet. När han smädar Namnet*, så skall han dö. *HERRENS namn.

17. Den som slår ihjäl en människa skall döden dö.

2 Mos. 21:12. 4 Mos. 35:16f. 5 Mos. 27:24.

18. Och den som slår ihjäl ett boskapsdjur skall ersätta det, liv för liv.

19. Om en man skadar sin nästa, skall man göra med honom som han har gjort:

20. skada för skada, öga för öga, tand för tand. Samma skada han har vållat en annan skall tillfogas honom själv.

2 Mos. 21:24. 5 Mos. 19:21. Matt. 5:38.

21. Den som slår ihjäl ett boskapsdjur skall ersätta det, men den som slår ihjäl en människa skall dödas.

22. En och samma lag skall gälla för er, såväl för främlingen som för den som är född i landet, ty jag är HERREN, er Gud.

2 Mos. 12:49. 4 Mos. 15:15.

23. Och Mose talade till Israels barn att de skulle föra ut honom som hade förbannat utanför lägret och stena honom med stenar. Och Israels barn gjorde så som HERREN hade befallt Mose.

25 Kapitlet

Om sabbatsår och jubelår.

HERREN talade till Mose på Sinai berg och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land som jag ger er, skall landet hålla sabbat åt HERREN.

2 Mos. 23:10f. 5 Mos. 15:1.

3. I sex år skall du beså din mark och i sex år beskära din vingård och bärga in skörden.

4. Men på sjunde året skall landet ha sabbatsvila, en HERRENS sabbat.

Då skall du inte beså i din åker och inte beskära din vingård.

5. Det som växer upp av spillsäden efter din skörd skall du inte skörda. Du skall inte heller plocka de druvor som växer på dina obeskurna vinstockar. Det skall vara ett år av sabbatsvila för landet.

6. Och det som landet ger under sabbatsåret skall vara till föda åt dig och åt din tjänare och åt din tjänarinna och åt din daglönare** och åt den som tillfälligt bor hos dig.

**person som har tillfälligt arbete.

7. Din boskap och de vilda djuren i ditt land skall också ha sin föda av all dess avkastning.

8. Du skall räkna sju sabbatsår, sju gånger sju år, så att tiden för de sju sabbatsåren blir fyrtionio år.

9. Då skall du låta blåsa i jubileumsbasunen på tionde dagen i sjunde månaden. På försoningsdagen skall ni blåsa i basun över hela ert land,

3 Mos. 23:27.

10. och ni skall helga det femtionde året och utlysa frihet i landet för alla invånare. Det skall vara ett jubelår för er. Var och en av er skall återvända till sin arvedel och var och en av er skall gå tillbaka till sin släkt.

11. Detta femtionde år skall vara ett jubelår för er. Ni skall inte så, och inte heller skall ni skörda det som växer upp av spillsäden, och druvor från de obeskurna vinstockarna skall ni inte plocka.

12. Ty det är ett jubelår, det skall vara heligt för er. Ni skall äta avkastningen från marken.

13. Under jubelåret skall var och en återvända till sina arvedelar.

14. När ni säljer något till er nästa

eller köper något av er nästa, skall ni inte göra varandra orätt. 1 Tess. 4:6.

15. Efter antalet år från jubelåret skall du köpa av din nästa, och efter antalet årsgrödor skall han sälja åt dig.

16. När det är många år skall du höja priset, och när det är få år skall du sänka priset, för han säljer till dig efter hur många års grödor det är.

17. Därför skall ni inte förtrycka* varandra, utan du skall frukta din Gud, ty jag är HERREN, er Gud.

*KXII: vara vinningslystna.

18. Och ni skall följa mina lagar och hålla mina stadgar och göra efter dem, för att ni skall få bo i landet i trygghet. *KJV: domslut.

19. Landet skall ge sin frukt och ni skall äta er mätta och bo trygga där.

20. Och om ni säger: Vad skall vi äta på det sjunde året, då vi inte får så och inte får bärga vår gröda?

21. Så skall jag befalla min välsignelse att komma över er under det sjätte året, så att det skall ge gröda för tre år.

22. Och ni skall så på det åttonde året, men ni skall ha ännu att äta av den gamla grödan ända till det nionde året, till dess att dess gröda har kommit in, skall ni ha gammalt att äta.

23. Landet skall ni inte sälja för all framtid, ty landet är mitt, och ni är främlingar och gäster hos mig.

24. I hela landet som ni får till arvedel, skall ni medge rätten att köpa tillbaka landet.

25. Om din broder blir fattig och har sålt något av sin arvedel, och om någon av hans släktingar kommer att lösa det, så skall han köpa tillbaka det, som hans broder har sålt. Rut 2:20, 4:1.

26. Och om någon inte har någon

släkt, men han själv får råd att köpa tillbaka det,

27. då skall han avräkna de år som har förflutit sedan försäljningen och betala tillbaka det som återstår till den han sålde åt, så får han tillbaka till sin arvedel igen.

28. Men om han inte har råd att köpa den tillbaka från honom, skall det han har sålt förbli i köparens hand till jubelåret. Men på jubelåret skall det frånträdas och han skall återvända till sin arvedel.

29. Om någon säljer ett hus i en stad som är omgiven med murar, kan han köpa det tillbaka inom ett helt år efter försäljningen. Han kan köpa det tillbaka inom ett helt år.

30. Men om det inte har köpts tillbaka när ett helt år har gått, så skall huset som ligger i en stad som är omgiven av murar, förbli köparens och hans efterkommande för alltid. På jubelåret skall det inte frånträdas.

31. Men hus i byar som inte är omgivna av murar, skall räknas lika med åkermark på landet, det skall kunna lösas och på jubelåret skall de frånträdas.

32. Angående leviternas städer, och husen i deras städer som är deras egendom, så kan leviterna när som helst köpa tillbaka.

33. Och om någon köper av leviterna, så skall huset som blev sålt i hans egen stad frånträdas på jubelåret, ty husen i leviternas städer är deras egendom bland Israels barn.

34. Men marken kring deras städer får inte säljas, ty den är deras egendom för all framtid. 4 Mos. 35:2f.

35. Om din broder blir fattig och inte kan försörja sig, så skall du hjälpa

honom, så som en främling eller en tillfälligt bosatt, så att han kan leva hos dig.

5 Mos. 15:7f.

36. Du skall inte ockra på honom eller ta ränta, utan du skall frukta din Gud, så att din broder kan leva hos dig.

2 Mos. 22:25. 5 Mos. 23:19f.
Ps. 15:5. Ords. 28:8. Hes. 18:8.

37. Du skall inte lämna honom dina pengar mot ockerränta, och inte heller låna honom av din mat för att kräva mer tillbaka.

38. Jag är HERREN, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land, för att ge er landet Kanaan och vara er Gud.

39. Om din broder hos dig blir fattig och säljer sig åt dig, skall du inte tvinga honom att utföra slavarbete,

2 Mos. 21:2. 5 Mos. 15:12. Jer. 34:14.

40. utan han skall vara hos dig så som en daglönare och som en tillfälligt bosatt, och skall tjäna dig fram till jubelåret.

41. Då skall han lämna dig, han själv och hans barn med honom, och han skall återvända till sin släkt och till sina fäders egendom.

42. Ty de är mina tjänare, som jag har fört ut ur Egyptens land. De skall inte säljas som slavar.

43. Och du skall inte råda över honom med hårdhet, utan frukta din Gud.

Ef. 6:9. Kol. 4:1.

44. Dina slavar och slavinnor som du skall ha, skall vara av hedningarna som finns runt omkring er. Av dem skall du köpa slavar och slavinnor.

45. Vidare kan ni också köpa barn från främlingarna som tillfälligt är bosatta bland er och från deras släktingar som ni har hos er och som är födda i ert land. De skall vara er egendom.

46. Dem kan ni lämna som arv åt

era barn efter er, så att de kan ärva dem som en egendom. De skall vara era slavar för all framtid. Men bland era bröder, Israels barn, skall ingen härska över den andre med hårdhet.

47. Och om en främling eller en tillfälligt bosatt hos dig blir rik och din broder råkar i fattigdom hos honom och säljer sig åt främlingen som bor hos dig, eller åt någon som härstammar från en främmande släkt,

48. skall han kunna friköpas sedan han har sålt sig. Någon av hans bröder skall friköpa honom.

49. Antingen skall hans farbror eller hans farbrors son friköpa honom eller så skall någon annan nära släkting friköpa honom, eller om han har råd till det skall han själv köpa sig fri.

50. Han skall räkna tiden tillsammans med den som har köpt honom från det året han blev såld till jubelåret. Priset som han såldes för skall anpassas efter antalet år och beräknas efter en daglönares arbetstid hos honom.

51. Om det ännu är många år kvar, då skall han i förhållande till dem köpa sig fri genom att betala motsvarande del av de pengarna som han köptes för.

52. Om bara några år är kvar till jubelåret, så skall han räkna ut det tillsammans med honom, och han skall köpa sig fri efter antalet år.

53. Som en daglönare, anställd år för år, skall han vara hos honom. Och du skall se till att ingen härskar över honom med hårdhet.

54. Om han inte blir friköpt på detta sätt, skall han friges på jubelåret,

både han och hans barn tillsammans med honom.

55. Ty Israels barn är mina tjänare. De är mina tjänare, som jag har fört ut ur Egyptens land. Jag är HERREN, er Gud.

26 Kapitlet

Uppmaning till gudsfruktan och laglydnad.

Ni skall inte göra er några avgudar eller någon utskuren avgudabild, inte heller resa upp någon stod* åt er och inte heller sätta upp någon sten med inhuggna bilder i ert land, för att böja** er ner inför dem. Ty jag är HERREN, er Gud.

*en pelare för avgudadyrkan.

**KXII: tillbe. 2 Mos. 20:4f. 4 Mos. 33:52.

5 Mos. 5:8, 16:22. Ps. 81:10.

2. Ni skall hålla mina sabbater, och ni skall vörda min helgedom. Jag är HERREN. 2 Mos. 20:8. 3 Mos. 19:30.

3. Om ni vandrar efter mina stadgar och håller mina bud och gör efter dem, 5 Mos. 28:1f.

4. så skall jag ge er regn i rätt tid, och jorden skall ge sin gröda, och träden på marken skall ge sin frukt,

5. och trösktiden skall vara fram till vinskörden och vinskörden skall vara fram till såningstiden. Ni skall äta er mätta på ert bröd och bo trygga i ert land. Amos 9:13.

6. Jag skall låta fred råda i landet, och ni kan gå till vila utan att något skrämmer er. Jag skall befria landet från de onda djuren, och svärdet skall inte heller gå fram genom ert land.

7. Ni skall jaga era fiender, och de

skall falla för er genom svärd.

8. Fem av er skall jaga hundra, och hundra av er skall jaga tio tusen, och era fiender skall falla för er genom svärd. Jos. 23:10.

9. Jag skall vända mig till er och göra er fruktsamma och föröka er, och jag skall upprätthålla mitt förbund med er.

10. Ni skall äta av den gamla skörden och på grund av den nya måste ni skaffa undan den gamla.

11. Jag skall slå upp min boning bland er, och min själ skall inte känna avsky* för er. *KXII: förkasta er.

12. Jag skall vandra mitt ibland er och vara er Gud, och ni skall vara mitt folk. 2 Kor. 6:16.

13. Jag är HERREN, er Gud, som förde er ut ur Egyptens land, för att ni inte skulle vara slavar där. Jag har brutit sönder ert ok och låtit er gå upprätt.

14. Men om ni inte hör på mig och inte gör efter alla dessa bud, 5 Mos. 28:15f. Jos. 23:15. Klag. 2:17.

15. utan föraktar mina stadgar, och era själar känner avsky* för mina lagar, så att ni inte gör efter alla mina bud utan bryter mitt förbund,

*KXII: förkastar.

16. så skall också jag göra detta mot er: Jag skall hemsöka er med förskräckelse, med tärande sjukdom och med feber, som skall förtära era ögon och ge sorg i hjärtat. Förgäves skall ni så er säd, ty era fiender skall äta upp den.

17. Jag skall vända mitt ansikte mot er, och ni skall bli slagna framför era fiender. De som hatar er skall härska över er, och ni skall fly fast ingen förföljer er. Jes. 1:20.

18. Och om ni trots detta inte lyssnar till mig, så skall jag straffa er sjufalt värre för era synder.

19. Jag skall krossa er stolta makt, och jag skall låta er himmel bli som järn och er jord som koppar.

20. Ert slit skall vara förgäves, för er jord skall inte ge sin gröda och träden i landet skall inte bära frukt.

21. Om ni ändå vandrar emot mig och inte vill lyssna på mig, skall jag lägga sjufalt fler plågor på er för era synders skull.

22. Jag skall skicka vilddjur bland er, som skall ta era barn ifrån er och fördärva er boskap och minska ert antal, och era vägar skall bli öde.

23. Om ni trots detta inte vill låta er förändras genom mig utan vandrar emot mig,

24. så skall även jag vandra emot er och straffa er sjufalt mer för era synders skull.

25. Jag skall låta ett hämnens svärd komma över er som skall hämnas mitt förbund. När ni är samlade i era städer skall jag sända pest bland er och ni skall bli överlämnade i fienders hand.

26. När jag har fördärvat era brödförråd, skall tio kvinnor baka ert bröd i en enda ugn, och de skall ge brödet tillbaka till er efter vikt, och ni skall äta men inte bli mätta.

27. Om ni trots detta inte lyssnar på mig, utan vandrar emot mig,

28. så skall också jag i vrede vandra emot er och straffa er sjufalt för era synders skull.

29. Och ni skall äta era söners kött, och ni skall äta era döttrars kött.

5 Mos. 28:53. 2 Kon. 6:29. Jer. 19:9. Klag. 4:10.

30. Jag skall ödelägga era offerhöjder*

och hugga ner era bilder** . Jag skall kasta era lik på era avgudars lik, och min själ skall avsky er.

*KXII och KJV: höjder. **Alt. övers.: solstoder.

2 Krön. 34:7.

31. Jag skall lägga era städer i ruiner och ödelägga era helgedomar och inte med välbehag känna doften av era offer.

Jes. 1:13.

32. Jag skall ödelägga landet, så att era fiender som bor där skall häpna över det.

2 Krön. 36:19. Jer. 19:8. 25:9.

33. Jag skall sprida ut er bland hedningarna och komma efter er med draget svärd. Ert land skall bli ödemark och era städer ruiner.

5 Mos. 28:64. Jer. 9:16. Hes. 12:15.

34. Då skall landet njuta av sina sabbater, så länge det ligger öde och ni är i era fienders land. Då skall landet vila och njuta av sina sabbater.

35. Så länge det ligger öde, skall det vila, eftersom det inte fick vila på era sabbater, då ni bodde där.

36. Och de av er som överlever i fiendeland skall jag ge ett bävande* hjärta, så att de jagas på flykten av ljudet från ett prasslande löv. De skall fly som om de flydde för svärd och falla, trots att ingen förföljer dem.

*feghet, rädsla. Jes. 30:17.

37. Och den ene skall stupa på den andre, så som för svärd, trots att ingen förföljer dem. Och ni skall inte kunna hålla stånd mot era fiender.

38. Och ni skall förgås bland hedningarna, och era fienders land skall förtära er.

39. De av er som överlever skall tyna bort i fiendeland för sina egna synders skull, men också för att deras fäder har syndat skall de tyna bort som de.

40. Om de då bekänner sina synder och

sina faders synder, med deras trolöshet, att de handlat trolöst mot mig, och att de också har vandrat gensträvigt* emot mig. *motsträvigt, olydigt.

41. Och att jag också har vandrat emot dem och har fört dem bort i deras fienders land. Men om deras oomskurna hjärtan ödmjucar sig och de godtar straffet för sina synder,

42. Då skall jag komma ihåg mitt förbund med Jakob och också mitt förbund med Isak, och också mitt förbund med Abraham skall jag komma ihåg och jag skall komma ihåg landet. 1 Mos. 35:11. 2 Mos. 2:24.

2 Kon. 13:23. Luk. 1:54.

43. Landet skall bli övergivet av dem, och skall glädjas för sina sabbater, när det blir lämnat öde av dem och de skall godta straffet för sin synd, därför, ja därför att de föraktade mina domar och därför att de* avskydde mina stadgar.

*KJV: deras själ.

44. Men trots allt detta, när de är i sina fienders land, skall jag inte förkasta dem och inte heller skall jag känna avsky för dem så att jag gör slut på dem fullständigt och bryter mitt förbund med dem, ty jag är HERREN, deras Gud.

5 Mos. 4:30-31. Rom. 11:26-27.

45. Men för deras skull skall jag komma ihåg förbundet med deras förfäder, som jag förde ut ur Egyptens land, inför hedningarnas ögon, för att jag skulle vara deras Gud. Jag är HERREN.

46. Dessa är de stadgar, domslut och lagar som HERREN fastställde mellan sig och Israels barn på Sinaiberget genom Mose hand.

27 Kapitlet

Om löfteslösen och tionde.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: Om en man skall göra ett särskilt löfte, så skall du bestämma värdet åt HERREN för personerna ifråga.

3. Skall värdet bestämmas för en man som är mellan tjugo och sextio år gammal, så skall du bestämma detta till 50 siklar silver, efter tempelvik.

4. Om det är en kvinna, skall du bestämma värdet till 30 siklar.

5. Om det är någon från fem år till tjugo år så skall det värde du bestämmer vara 20 siklar för en man, och tio siklar för en kvinna.

6. Om det är någon från en månad till fem års ålder så skall det värde du bestämmer vara 5 siklar silver för en pojke och det värde du bestämmer vara 3 siklar silver för en flicka.

7. Om det är någon från sextio års ålder eller däröver så skall det värde du bestämmer vara 15 siklar för en man, och 10 siklar för en kvinna.

8. Om någon är för fattig för att betala det värde du bestämmer, skall han ställas fram inför prästen, och prästen skall bestämma ett värde för honom. Prästen skall bestämma värdet för honom efter vad han har råd till som avlagt löftet.

9. Om det gäller djur som kan ges som offer åt HERREN, skall allt sådant vara heligt, sedan man givit det åt HERREN.

10. Man får inte utväxla eller byta ut det, ett bättre mot ett sämre eller ett sämre mot ett bättre. Och om någon utbyter ett djur mot ett annat djur, så skall både det och det som blev lämnat i utbyte vara heligt.

11. Om det är något orent djur, som man inte får offra åt HERREN, så skall man föra fram djuret till prästen.

12. Och prästen skall bestämma dess värde allt efter hur bra eller dåligt det är. Som du, prästen, värderar det så skall det vara.

13. Men om han vill friköpa djuret, skall han lägga till en femtedel av det värde som är bestämt.

14. Om någon helgar sitt hus, till att vara heligt åt HERREN, så skall prästen bestämma dess värde allt efter hur bra eller dåligt det är. Som prästen bestämmer det, så skall det vara.

15. Men om han som har helgat det vill friköpa sitt hus, så skall han lägga till en femtedel av det värde i pengar som du har bestämt. Då blir det hans.

16. Om någon skall helga åt HERREN ett stycke åker av sin egendom, så skall du bestämma dess värde efter utsädet på den. Varje homer korn skall svara mot 50 siklar silver.

17. Om han helgar sin åker från jubelåret, skall det förbli vid det värdet du bestämmer.

18. Men om han helgar sin åker efter

jubelåret, så skall prästen beräkna penningvärdet åt honom efter det antal år som återstår till jubelåret, och ett avdrag skall göras från det värde du förut har bestämt.

19. Om den som har helgat åkern vill friköpa den, så skall han lägga till en femtedel av det penningvärde du har bestämt och den skall vara hans.

20. Om han inte vill friköpa åkern, eller om han har sålt åkern till någon annan, så får den inte friköpas mer,

21. utan denna åker, när den frånträds på jubelåret, skall vara helgad åt HERREN, som en invigd åker. Egendomen skall tillfalla prästen.

22. Om någon helgar åt HERREN en åker som han har köpt och som inte tillhör hans ärvda egendom,

23. då skall prästen räkna ut penningvärdet åt honom efter det värde du bestämt fram till jubelåret, och samma dag skall han betala den summa som du har bestämt. Den skall vara helgad åt HERREN.

24. På jubelåret skall åkern återgå till honom som den köpts ifrån, till honom som ägde denna egendom i landet.

25. Varje gång du bestämmer något värde skall det alltid bestämmas i tempelvik, 20 gera per sikel.

2 Mos. 30:13. 4 Mos. 3:47. Hes. 45:12.

26. Det som är förstfött bland boskapen och som tillhör HERREN redan som förstfött, får ingen helga. Vare sig det är oxe eller får tillhör det HERREN.

2 Mos. 13:2.

4 Mos. 3:13. Luk. 2:23.

27. Om det är ett orent djur, så skall man friköpa det efter det värde som du bestämmer och ge en femtedel utöver det, eller om det inte blir friköpt, skall det säljas efter det värde du bestämmer.

28. Inget helgat, som någon har invigt åt HERREN av allt det han äger får säljas eller friköpas, vare sig det är en människa eller boskap eller en åker från hans egendom, ty allt som är helgat åt HERREN är högheligt.

29. Ingen tillspillogiven, som är tillspillogiven bland människor får friköpas, utan skall döden dö.

¹ Sam. 15:3.

30. Allt tionde i landet, både jordens gröda och trädens frukt,

tillhör HERREN. Det är helgat åt HERREN.

31. Om någon vill friköpa något av sitt tionde, skall han ge en femtedel utöver det.

32. Angående tiondet av nötboskap eller får, ja, allt som vandrar under staven* skall en tiondel vara helgat åt HERREN. *herdestaven.

33. Man skall inte undersöka om det är bra eller dåligt, och man får inte byta ut det. Om någon byter ut det, skall både det och det som har lämnats i utbyte vara helgat och får inte friköpas.

34. Dessa är de buden till Israels barn, som HERREN befallde Mose på Sinaiberget. 5 Mos. 4:5.